

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Vladimírem Sommerem ve věci

žalobkyně: **Transparency International – Česká republika, o.p.s.**, IČO: 27215814
se sídlem Sokolovská 260/143, 180 00 Praha 8 – Libeň
zastoupená advokátem Pavlem Uhlem, se sídlem Kořenského 1107/15,
150 00 Praha 5 – Smíchov

proti

žalovanému: **Ing. Andrej Babiš**, narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Urbánkem
se sídlem Na Kozačce 7, 120 00 Praha 2

o ochranu pověsti právnické osoby,

takto:

- I.** Zamítá se žaloba, aby žalovanému byla uložena povinnost zaslat žalobkyni písemnou podepsanou omluvu tohoto znění:

Vážení,

V minulosti jsem Vás opakovaně označil za zkorumpovanou organizaci. Za toto nepravdivé osočení se Vám tímto hluboce omlouvám.

S pozdravem

Ing. Andrej Babiš

- II. Zamítá se žaloba, aby žalovanému byla uložena povinnost zdržet se takového použití slova „zkorumpovaný“, kterým tímto slovem označuje žalobkyni.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 22 204 do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného.
- IV. Žalobkyně je povinna zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Praze náhradu nákladů řízení ve výši 840 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se proti žalovanému domáhala, aby mu byla uložena povinnost zaslat žalobkyni písemnou podepsanou omluvu ve shora uvedeném znění a aby žalovanému byla uložena povinnost zdržet se takového používání slova zkorumpovaný, kterým tímto slovem označuje žalobkyni. Žalobkyně tvrdila, že je právnickou osobou – neziskovou organizací, která má v předmětu činnosti provádění průzkumu a výzkumu zaměřených na rozsah korupce ve společnosti a jich dopadů na moderní společnost, realizaci projektů vedoucích k omezování rozsahu korupce ve společnosti, pořádání konferencí, seminářů a workshopů, poradenství v oblasti aplikace právních předpisů a ekonomiky, spolupráci na tvorbě právních předpisů a systémových změn právního prostředí v České republice, vzdělávací činnost, publikačně vydavatelskou činnost, organizaci protikorupčních kampaní a spolupráci s vládními i nevládními mezinárodními organizacemi a jinými subjekty v oblasti boje proti korupci. Je součástí mezinárodní sítě Transparency International, která sdružuje podobné subjekty z více zemí, která umožňuje vzájemní sdílení svého poznání a vzájemnou spolupráci. Jak mezinárodní síť, tak žalobkyně požívají v očích veřejnosti určitou míru důvěry, což žalobkyni umožňuje se i veřejně vyjadřovat k otázkám, které má v popisu práce. Žalobkyně uvedla, že žalovaný v minulosti pronesl tyto výroky:
  - (a) Na tiskové konferenci konané dne 15. srpna 2018 pronesl tento výrok: „Pan Ondráčka lže a lže účelově. Pan Ondráčka je neziskovka, podle mého názoru zkorumpovaná. Pan Ondráčka dostal 8,4 milionu korun od ministerstev. Jak může Transparency, nezávislá, brát peníze od politiků, ministrů, z Bruselu a z OLAFu?“
  - (b) V rozhovoru pro deník Právo ze dne 16. ledna 2019 uvedl: „Žádnou pokutu mi úřad nevyměří, protože k tomu nemá důvod. To vím na beton. A Transparency International je zkorumpovaná neziskovka, která neváhala inkasovat peníze od ministerstev, která ovládali moji političtí konkurenti, od Evropské unie, OLAF nebo Open Society Fond miliardáře S [REDACTED]. A podle toho také plní nějaké zadání.“
  - (c) V rozhovoru pro deník Právo ze dne 6. února 2019 uvedl: „Toto je iniciativa jedné pochybné neziskovky (podnět podala Transparency International - pozn. red.), řekl bych i historicky zkorumpované peníze z různých institucí, která de facto poslala tohle udání i do Bruselu, potom se přidali Piráti.“
  - (d) V rozhovoru pro Denik.cz ze dne 16. února 2019 uvedl: „Transparency International je zkorumpovaná neziskovka. Dostávala peníze z ministerstva vnitra, zahraničních věcí a dalších resortů, kde seděli bývalí kolegové z většinové vládní strany. Také z Bruselu a Olafu. A když bývalé vedení Českých drah tunelovalo tuto firmu, měla TI smlouvu s ODS o protikorupční

lince, ale ve skutečnosti tam korupci kryla. Pro mě je to absolutně nedůvěryhodná neziskovka.“

- (e) V rozhovoru pro deník Právo ze dne 30. března 2019 uvedl: „Teď máte na mysli ten totální blábol od zkorumpované neziskovky Transparency International. Postupoval jsem přesně podle českého lex Babiš a udavači piráti a zkorumpovaná Transparency International dělají v Bruselu politiku Antibabiš, tak na evropské úrovni vymysleli další lex Babiš.“
- (f) Při vystoupení v Poslanecké sněmovně, kde hovořil jako předseda vlády pak dne 30. května 2019 uvedl: „Tam byla paní Benešová, pan Franěk, pan nejvyšší státní zástupce, prezident Unie státních zástupců pan Lata, pan W■■■■, Rekonstrukce státu, která nám navrhuje sedm opatření, a superstar M■■■■ M■■■■ tam dokonce byl, i zkorumpovaná neziskovka Transparency International.“
- (g) V rozhovoru v pořadu Události, komentáře v Česká televize dne 30. května 2019 uvedl: „Dostal jsem dopis od Transparency International. To je neziskovka, která mě určitě nemá ráda a která asi úplně nefandí tomu našemu uskupení. Já ji nazývám zkorumpovaná neziskovka.“
- (h) V rozhovoru pro deník Právo ze dne 1. června 2019 uvedl: „Transparency International je zkorumpovaná neziskovka, která stála na počátku celého udání, jejich spekulace zásadně odmítám.“
- (i) V rozhovoru pro deník Seznam Zprávy ze dne 1. června 2019 uvedl: „Tady přece všichni udělali lex Babiš a já si podle lex Babiš najal renomované právníky a světil to do svěreneckých fondů. Nic s tou firmou (Agrofertem – pozn. red.) nemám, nejsem s ní v kontaktu, takže pokud tady někdo mluví o tom, že tady Česká republika má něco vrátet, tak určitě nebude vrátet, protože čeští právníci mají zásadně odlišný názor o střetu zájmů než teď má Evropská komise, která to okopírovala pravděpodobně od té zkorumpované Transparency a od Pirátů.“
- (j) V rozhovoru ve Velkých zprávách Televize Prima ze dne 1. června 2019 uvedl: „A máme z toho pocit, že tu část spíš psali Češi a převzali argumentaci Pirátů a zkorumpované neziskovky Transparency.“
- (k) Ve vyjádření pro Deník N dne 1. června 2019 uvedl: „Podle právníků zpráva Evropské komise jen okopírovala stanovisko Pirátů a zkorumpované Transparency. Dělali (na zprávě, pozn. red.) Češi, protože je o českém zákonu, který Evropská komise nechápe. Takže ještě jednou, nic se vrátet nebude!!!!“ reagoval premiér. „Vypadá to, že Evropská komise postupovala podle udání Pirátů a zkorumpované Transparency. Přitom ještě v prosinci interní audit argumentoval úplně jinak,“ odepsal Babiš na otázku, zda skutečně zpochybňuje nezávislost evropských orgánů.
- (l) V projevu v Poslanecké sněmovně, ve které hovořil jako předseda vlády, uvedl dne 4. června 2019 následující: „A já bych chtěl jenom k té Transparency International, proč vlastně o ní tak nehezky mluvím, že se domnívám, že je zkorumpovaná. Komu vlastně ona slouží?“

- (m) V rozhovoru pro deník Blesk dne 8. června 2019 uvedl: „Zároveň spolupracuje se zkorumpovanou neziskovou Transparency International.“
- (n) V rozhovoru pro deník Právo ze dne 8. června 2019 uvedl: „ČR by tím pádem musela vrátet 30 miliard korun. K tomu všemu text, fráze i námitky v auditu nápadně kopírují minulá udání psaná Piráty a zkorumpovanou neziskovkou Transparency International. A konečně i dva čeští auditori z Komise jednali s našimi úředníky způsobem hraničícím se šikanou.“
- (o) V rozhovoru pro Televizní noviny TV Nova dne 4. června uvedl: „Pokud tam vystupuje zkorumpovaná neziskovka Transparency International, která dostává peníze z bruselské komise a od pana S [REDACTED] a od ministerstev a kryla zlodějny ODS na Českých drahách, tak co k tomu říct.“
- (p) V rozhovoru pro MF Dnes ze dne 10. června 2019 uvedl: „Z Evropské komise ale do návrhu auditu údajně napsali výklad českého zákona, který je víceméně argumentačně okopčený od Pirátů a zkorumpované neziskovky Transparency International.“
- (q) V rozhovoru pro Lidové noviny ze dne 7. června 2019 uvedl: „V předběžném nálezu, který unikl do médií, jsou stejná nesmyslná tvrzení jako ta, jež sepsali Piráti a zkorumpovaná neziskovka Transparency International pana (Davida) Ondráčky, který se kdysi u nás ucházel o křeslo ministra vnitra a za peníze kryl zlodějny ODS v Českých drahách.“
2. Dle žalobkyně všechny tyto výroky ohledně toho, že je zkorumpovaná, jsou nepravdivé, nemají žádný skutkový základ a jsou zcela smyšlené. Dle žalobkyně, ať jsou tyto výroky přičitatelné žalovanému nebo České republice, jsou hrubě nepravdivé a urážející. Ze strany žalovaného se jedná o činnost soustavnou a hrubě urážlivou. Platné právo připouští a chrání hodnotící soudy, ale v případě skutkových tvrzení je ten, kdo jimi zasahuje do dobrého jména právnické osoby, za tato skutková tvrzení odpovědný. Dle žalobkyně pojem zkorumpovaný má jednoznačný význam a představuje takovou vlastnost, jejíž podstatou je zneužití postavení nebo funkce v politice, veřejné správě, v hospodářství nebo ve veřejném životě k něčí tíži nebo naopak k osobnímu nebo něčemu prospěchu. Pojem korupce je tak obvykle svázán s těžšími formami protiprávní činnosti a je jednoznačně negativní, nelze jej vyložit jinak. Pozitivní či legitimizační způsoby výkladu tohoto pojmu běžný jazyk nezná. Pojem zkorumpovaný tedy má jednoznačně negativní a přesný skutkový obsah včetně právního vyjádření a není hodnotícím soudem. Uvedené výroky žalovaného dle žalobkyně citelně zasahují do jejího dobrého jména, mimo jiné proto, že jsou činěny soustavně a opakovaně, šířeny celostátním masovými sdělovacími prostředky mezi velké množství osob a jsou šířeny osobou ve funkci, u které se předpokládá určitá autorita a která obecně požívá vyšší důvěry veřejnosti. Dle žalobkyně nelze ani odhlédnout od toho, že je činná právě na poli boje proti korupci, takže označení za zkorumpovanou ji očerňuje právě v oblasti, kde by měla sama dostát vyšším standardům a kde jich ve skutečnosti dosahuje. Opakovanými výroky z pozice předsedy vlády pak žalovaný vážně poškozují schopnost žalobkyně oslovovat potenciální finanční partnery a dárce, když mnohé podporovatele tyto výroky mohou odradit. K otázce pasivní věcné legitimace žalovaného žalobkyně uvedla, že judikatura českých soudů není ustálená v otázce, kdo je pasivně legitimován pro případ, že se zásahu do osobnostních nebo příbuzných práv právnické osoby dopouští osoby ve veřejné funkci s tím, že neexistuje přesná dělicí hranice definovaná judikaturou, kde končí odpovědnost osoby a začíná odpovědnost státu. Jediným vodítkem je definiční znak projevu znějící: „Vyjadřuje-li se osoba ve veřejné funkci k otázkám spojeným s výkonem této funkce“. V předmětné věci dle žalobkyně

vystupoval žalovaný jako předseda vlády nepochybně ve dvou případech, a to v případech projevů bod body f) a l), kdy plnil svou ústavní povinnost a zodpovídal se poslanecké sněmovně v rámci interpelací. V tomto projevu nepochybně při výkonu své funkce pronášel projevy, které souvisely s jeho funkcí. V ostatních případech, kdy sice žalovaný hovořil jsa předsedou vlády, ale podstata jeho výroků se vztahuje k otázkám jeho deliktů odpovědnosti (otázka střetů zájmů) a nejedná se tak o výroky přičitatelné státu, protože podstatou těchto výroků není obrana vlády jako v poslanecké sněmovně, ale podstatou výroků je obhajoba jeho samotného ve vztahu k možnému deliktů jednání podle předpisů o střetu zájmů. Tyto výroky jsou tedy dle žalobkyně přičitatelné žalovanému.

3. Žalovaný navrhnul zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobkyně je obecně prospěšnou společností, jejímž účelem je zjišťovat míru korupce v České republice, aktivně prosazovat jak preventivní tak represivní opatření, která povedou k omezování výskytu korupce ve veřejném i soukromém sektoru. Statutární orgánem žalobkyně je pan David Ondráčka, jedním ze zakladatelů žalobkyně je senátor Václav Láška, který je politickým konkurentem žalovaného a jeho kritikem. Žalovaný je předsedou vlády, poslancem parlamentu České republiky a předsedou politického hnutí ANO 2011. Žalobce dále uvedl, že žaloba je s ohledem na formulaci žalobního návrhu postavena na tom, že je v konečném důsledku ponecháno na úvaze soudu, za který výrok odpovídá žalovaný a za který Česká republika. Dle žalovaného by mělo být ze strany žalobkyně nejprve postaveno najisto, za které výroky činí odpovědným žalovaného a za které Českou republiku. Dále žalovaný namítnul, že se správa na ochranu dobré pověsti právnické osoby dostává do kolize se základním právem žalovaného na svobodu projevu. Ve vztahu k tomuto základnímu právu je nutné posoudit, které z těchto práv má být upřednostněno. Žalovaný namítnul, že neužil výraz „zkorumpovaný“ jako skutkové tvrzení ve smyslu toho, že by se snad žalobkyně měla dopouštět nějaké trestné činnosti, ale chtěl užitou kritikou poukázat na problematiku financování žalobkyně a v té souvislosti poukázat na její závislost na finančních prostředcích od některých ministerstev Evropské komise, úřadu OLAF a podobně. Žalovaný se v té souvislosti vyjádřil k žalobkyni opakovaně, kdy například uvedl, že mezi léty 2015 – 2017 dostávala žalobkyně peníze z resortů vedených tehdejší Sociální demokracií, z vnitra, zahraničí a práce a sociálních věcí, od kterých měla získat 8,3 milionu korun. Dále v té souvislosti žalovaný poukázal na to, že žalobkyně další peníze dostala i od jiných institucí. Zároveň žalovaný poukázal na to, že žalobkyně poskytuje své služby některým společnostem (např. Českým drahám, a.s.), a za toto od nich pobírá odměnu. Kritika žalovaného tak nesměruje k tomu, že by se žalobkyně měla dopouštět nějaké trestné činnosti, ale ke shora uvedeným skutečnostem, to je k tomu, že žalobkyně se prezentuje jako nezávislá protikorupční organizace, přesto je závislá na prostředcích z některých ministerstev, z Evropské komise či z úřadu OLAF, jakož i z některých společností, které by měla žalobkyně z povahy své činnosti kontrolovat a kriticky se k nim vyjadřovat. Pokud však od těchto společností přijímá úplatu za poskytnuté služby, je zde pochybnosti o tom, jestli tak může nezávisle tyto společnosti kontrolovat a jestli si tyto společnosti poskytnutou úplatou pouze nekupují určitý kredit ve vztahu k veřejnosti. Dále dle žalovaného může vyvolávat pochybnost to, když žalobkyně pobírá dotace od institucí pověřených vyšetřováním (úřad OLAF, Evropská komise), kterým následně dává k vyšetřování podněty. Dle žalovaného i toto může vyvolávat pochybnosti o její nezávislosti, například i o tom, jestli žalobkyně není motivována vykazovat ve vztahu k takovým institucím určitou činnost, když od nich přijímá finanční prostředky a jestli tyto instituce nepřístupují k podnětům žalobkyně jinak, než kdyby podnět zaslal subjekt, který není takovým způsobem na tyto vyšetřující orgány navázán. Dle žalovaného byla žalobkyně z obdobných důvodů podrobena kritice i ze strany jiných osob. Žalovaný dále namítnul, že pokud se jedná o jeho osobu, neomezuje se žalobkyně jen na podávání podnětů k Evropské komisi, k obecnímu úřadu k projednávání přestupků a podobně, ale prostřednictvím svého ředitele a statutárního

orgánu se na demonstracích proti žalovanému o něm vyjadřuje jako o cynickém predátorovi, kterému nezáleží na lidech a který jimi pohrdá. Zároveň požaduje demisi žalovaného a tím i pád vlády, když uvádí: „Musíme se zbavit toho predátora žádat jeho demisi.“ Dle žalovaného tak není sporu o tom, jak aktivity žalobkyně ve vztahu k žalovanému, tak i kritika žalovaného na adresu žalobkyně (bez ohledu na to, jestli je přičitatelná jemu osobně či žalované), se týkají věcí, které jsou součástí debaty o věcech veřejných (politických). Žalovaný dále namítl, že byly jeho výroky na adresu žalobkyně užity v rámci politické debaty, kdy užitá kritika se týkala věci veřejného zájmu. V případě žalobkyně se dle žalovaného jedná o vlivovou organizaci, která čerpá veřejné prostředky a to i od subjektů, které na základě podnětu žalobkyně šetří osobu žalovaného. Zároveň žalobkyně veřejně vystupuje proti žalovanému, a to nejen ve věcné rovině, ale i emotivním způsobem vyzývá k demisi žalovaného a tím i k pádu vlády. Žalovaný konečně rovněž poukázal na judikaturu Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská práva stran ochrany hodnotících soudů jakožto projevů svobody názoru na judikaturu týkající se projevu souvisejících s politickým resp. s otázkami spojenými s veřejným zájmem, jež vyžaduje velmi restriktivní interpretaci účelů, pro které lze takový projev omezit a jež dále stanoví, že v případě kritiky je přípustné i přehánění a nadsázka a ohledně minimální míry zásahů ze strany veřejné moci (soudů) do veřejné debaty o veřejných věcech, pokud jde o subjektivní názory v ní prezentované. Dle žalovaného je třeba v rámci diskuze o věcech veřejných přiznat ochranu i takovým výrazům, které jsou kontroverzní či expresivní, když právě tento způsob může na určitou problematiku upozornit spíše, než kdyby takového výrazu užito nebylo; stejně tak mohou právě takové výrazy vyvolat debatu o věcech veřejného zájmu.

4. Soud učinil na podkladě shodných tvrzení účastníků a provedeného dokazování následující skutková zjištění:
5. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobkyně je obecně prospěšnou společností, jejímž předmětem činnosti je provádění průzkumů a výzkumů zaměřených na rozsah korupce ve společnosti a jejich dopadů na moderní společnost, realizace projektů vedoucích k omezování rozsahu korupce ve společnosti, pořádání konferencí, seminářů a workshopů, poradenství v oblasti aplikace právních předpisů a ekonomiky, spolupráce při tvorbě právních předpisů a systémových změn právního prostředí v České republice, vzdělávací činnost, publikační a vydavatelská činnost, organizace protikorupčních kampaní, spolupráce s vládními, nevládními mezinárodními organizacemi a jinými subjekty v oblasti boje proti korupci. Statutárním orgánem – ředitelem žalobkyně je pan David Ondráčka. Jedním ze zakladatelů žalobkyně je senátor Václav Láska. Žalobkyně se veřejně vyjadřuje k otázkám, které souvisejí s jejím předmětem činnosti.
6. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalovaný je politikem, předsedou vlády České republiky, poslancem parlamentu České republiky a předsedou politického hnutí ANO 2011.
7. Z rozhovoru poskytnutého žalovaným deníku Právo dne 12. 1. 2019 soud zjistil, že žalovaný se v něm k dotazům redaktora vyjadřoval k otázkám organizace důchodového systému, k otázkám výše sociálních dávek, k otázce možných odvetných opatření ze strany Číny ohledně kauzy, kdy úřad pro Kybernetickou bezpečnost varoval před používáním produktů Huawei. Dále se žalovaný vyjadřoval k možným změnám na postu ministrů a k otázkám zahraniční politiky, konkrétně Paktu OSN o migraci a Paktu OSN o uprchlících. Na závěr na otázku redaktora, zda zaplatí pokutu, pokud ji dostane, když Městský úřad v Černošicích, ke kterému podala podnět nezisková organizace (neziskovka) Transparency International brzy rozhodne ve věci jeho údajného střetu zájmů, uvedl: *Žádnou pokutu mi úřad nevyměří, protože k tomu nemá důvod. To vím na beton a Transparency International je zkorumpovaná neziskovka, která*

nevábala inkasovat peníze od ministerstev, která ovládali moji političtí konkurenti, od Evropské Unie, OLAF nebo Open Society Fund miliardáře S[REDAKCE]. A podle toho také plní nějaké zadání.

8. Z rozhovoru pro deník Právo ze dne 6. 2. 2019 soud zjistil, že žalovaný se v něm vyjadřoval k otázce svého údajného střetu zájmů a k rozhodnutí Městského úřadu v Černošicích, kterým mu byla udělena pokuta 200 000 Kč za přestupek. Na otázku redaktorky: „Řekl jste, že rozhodnutí úřadu v Černošicích vnímáte jako pokus vytlačit vás z politiky. Není to spíš pokus o to, aby český premiér nebyl ve střetu zájmu?“, žalovaný uvedl: *Ne, ne, ne. Český premiér se zachoval podle Lex Babiš, ten zákon, který s nadšením všichni poslanci odsouhlasili proti Babišovi, byl přijat a já jsem podle něj postupoval. Tehdy proběhla debata, jak mám s firmou naložit, postupoval jsem přesně podle názoru odborníků a vložil jsem to do svěřenských fondů. Toto je iniciativa jedné pochybné neziskovky, (podnět podala Transparency International – pozn. red.) řekl bych i historicky zkorumpované peníze z různých institucí, která de facto poslala tohle udání i do Bruselu, potom se přidali Piráti. Dále se žalovaný k dotazům redaktorky vyjadřoval ke státnímu rozpočtu, k otázce obědů zdarma pro školní děti, ke spolupráci v rámci vládní koalice a k otázce možných změn na postech ministrů.*
9. Z rozhovoru pro Deník.cz ze dne 16. 2. 2019 soud zjistil, že žalovaný se v rozhovoru vyjadřoval k otázkám programu hnutí ANO 2011, k predikci ekonomického vývoje, k výběru daní, k financování vysokých škol, k důchodovému systému, ke změnám v oblasti daní. Při dotazu na rozhodnutí Městského úřadu v Černošicích, který mu vyměřil pokutu 200 000 Kč za střet zájmů, žalovaný uvedl: *To si ale musíte vzpomenout, jak to bylo. Všechny tradiční strany přišly a řekly, že Babiš má střet zájmů a musí dát svoji firmu pryč. Vymysleli tedy Lex Babiš. Když byl zákon přijat, postupoval jsem přesně tak, jak mi jeho tvůrci uložili. A nyní je to opět málo. Ať udělám cokoli, vždy to bude špatně. Cílem není nic jiného než mě odstranit z politiky. Našich 30 % hlasů bere jiným moc a peníze. To je oč tu běží. Na reakci redaktorky, že Piráti a Transparency International ČR tvrdí, že ne, odvětil: Transparency Internatinoal je zkorumpovaná neziskovka. Na dotaz redaktorky, kdo ji korumpuje, uvedl: Dostává peníze z Ministerstva vnitra, zahraničních věcí a dalších resortů, kde seděli bývalí kolegové z většinové vládní strany. Také z Bruselu a OLAFU. A když bývalé vedení Českých drah tunelovalo tuto firmu, měla TI smlouvu s ODS o protikorupční lince, ale ve skutečnosti tam korupce kryla. Podle mě je to absolutně nedůvěryhodná neziskovka. Na dotaz redaktorky: „Takže váš bývalý i současný koaliční partner, Brusel a jeho protikorupční úřad OLAF vás chtějí odstranit“, žalovaný uvedl: *Dávají peníze této neziskovce. Jak může být nezávislá, když dostává peníze od ministerstev?* Dále se žalovaný vyjadřoval k práci ministrů a k cestě do USA.*
10. Z rozhovoru pro deník Právo z 30. 3. 2019 soud zjistil, že žalovaný se v něm vyjadřoval k otázce zakázky na výběr mytného, k fungování Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a k práci jeho předsedy. Dále se vyjadřoval k vyšetřování tzv. kauzy Čapí hnízdo. Na dotaz redaktora: „Kromě Čapího hnízda vrátil Středočeský kraj pod vedením hejtmanky Jermanové z ANO Městskému úřadu v Černošicích rozhodnutí, že jste porušil zákon o střetu zájmů, víte, čím to kraj zdůvodnil?“, žalovaný odpověděl: *Teď máte na mysli ten totální blábol od zkorumpované neziskovky Tranparency International. Postupoval jsem přesně podle českého Lex Babiš a udavačů, Pirátů a zkorumpovaná Transparency International dělají v Bruselu politiku Antibabiš, tak na evropské úrovni vymysleli další Lex Babiš. O zdůvodnění Středočeského kraje jsem se opravdu nezajímal, řeší to moji právníci. Nemám čas se tomu věnovat, mě teď spíš zajímá debata o rozpočtu na příští rok. Poté se žalovaný vyjadřoval k možným změnám na postech ministrů, k výši rodičovského příspěvku, ke zvyšování důchodů, k otázce výše daní, platům učitelů a k volbám do Evropského Parlamentu.*
11. Ze zápisu z jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky z 30. 5. 2019 soud zjistil, že žalovaný jako předseda vlády České republiky odpovídal na doplňující dotaz poslance

Jakuba Michálka. Mimo jiné uvedl: *Tam byla paní Benešová, pan Fraňek, pan nejvyšší státní zástupce, prezident unie státních zástupců pan Lata, pan W■■■■ Rekonstrukce státu, která nám navrhuje sedm opatření a superstar M■■■■ M■■■■ tam dokonce byl, i zkorumpovaná neziskovka Transparency International.*

12. Z rozhovoru pro deník Právo ze dne 1. 6. 2019 soud zjistil, že žalovaný se v něm vyjadřoval k otázce svého údajného střetu zájmů. Byl redaktorem dotázán, co říká na to, že Transparency International tvrdí, že Evropská komise vztáhla otázku střetu zájmů k únoru 2017, kdy začal platit český zákon. Prý to znamená, že Agrofert nebude mít nárok ani na české dotace, investiční pobídky a veřejné zakázky. Žalovaný odpověděl: *Transparency International je zkorumpovaná neziskovka, která stála na počátku celého udání, jejich spekulace zásadně odmítám. Opakuji právní výklad českých úřadů je jiný, než co říká Komise, která dosud řešila evropské vyhlášky a teď se najednou pouští do vnitrostátních pravidel. Dále se žalovaný vyjadřoval ke změně na postu ministra kultury, k výsledku voleb do Evropského Parlamentu, k tzv. kauze Čapí hnízdo a k demonstracím za jeho odstoupení.*
13. Z článku Deníku N z 1. 6. 2019 nazvaného Babiš zpochybnil nezávislost auditorů Komise, opisují od Pirátů a zkorumpované Transparency, tvrdí, soud zjistil, že žalovaný zpochybňoval nezávislost právního servisu Evropské komise. Dokument, podle kterého je ve střetu zájmů označil za okopírované stanovisko Pirátů a zkorumpované Transparency.
14. Ze zápisu ze schůze Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 4. 6. 2019 soud zjistil, že žalovaný ve svém projevu v Poslanecké Sněmovně uvedl, mimo jiné: *...a já bych chtěl jenom k té Transparency International proč vlastně o ní tak nebezky mluvím, že se domnívám, že je zkorumpovaná. Komu vlastně ona slouží? Slouží někomu mimo české zájmy? Protože když se podíváte na ty peníze, co oni dostali, tak za roky 2009 – 2017 dostali téměř 15 milionů z Ministerstva vnitra, 14 milionů z Ministerstva zahraničních věcí, Evropská komise jim dala 9,2 milionů. Takže koho vlastně – co to je? Open Society Fund, to je nějaký pan S■■■■, ten jim dal 9 milionů. A OLAF jim dal 4,2 milionů. ODS se směje, ale měla by si vzpomenout, když tady tunelovali České dráhy za vlády ODS a vy si na to dobře pamatujete, jak vám vlastně za 1,3 milionu Kč tehdy kryli vaše lumpárny v Českých drahách.*
15. Z rozhovoru pro deník Blesk ze dne 8. 6. 2019 soud zjistil, že žalovaný se v něm vyjadřoval k otázce auditu Evropské komise a k otázce zda kvůli němu bude muset Česká republika vracet dotace. Dále se vyjadřoval k údajnému nestandardnímu průběhu auditu. Uvedl, že dva ze tří auditorů byli Češi. Na dotaz, zda mají vazby na české úředníky, uvedl: *Tam jsou vazby na mého bývalého náměstka na Ministerstvu financí, dnes senátora za Piráty Lukáše Wagenknechta, který ještě ve své funkci udal Českou republiku do Bruselu. Na základě tohoto jeho udání čeští daňoví poplatníci zaplatili 800 milionů Kč. Má dostatečný kontakt na Brusel, spolupracoval s jednou německou europoslankyní, která mě dlouhodobě v Bruselu poškozovala a na napadání mé osoby si postavila kampaň do evropských voleb. Zároveň spolupracuje se zkorumpovanou neziskovkou Transparency International. Dále uvedl, že audit vyhotovili evropští úředníci, kteří své závěry opisovali od Pirátů a Transparency International. Na dotaz, z jakého důvodu změnil názor na Transparency International s dodatkem, že i on s nimi v minulosti spolupracoval, uvedl, že názor na ně změnil, protože pan Ondráčka (šéf Transparency International David Ondráčka, pozn. red.) mě začal účelově napadat. Když se u nás ucházel v roce 2013 o post ministra vnitra, tak jsem mu řekl, ať kandiduje a on nechtěl jít s kůží na trh a po volbách přišel znovu a my jsme ho odmítli. Když se podíváte, kdo je financuje, tak zjistíte, že to byla ministerstva, která tehdy řídili moji oponenti, dále Evropská komise, České dráhy v době kdy je tunelovala ODS a další. Jak tedy mohou být nezávislí? Je financují mezinárodní organizace a instituce, které tady prosazují cizí národní zájmy.*

16. Z rozhovoru pro deník Právo ze dne 8. 6. 2019 soud zjistil, že žalovaný se v něm vyjadřoval k otázce tzv. kauzy Čapí Hnízdo, dále k předběžným auditům Evropské komise a k protivládním demonstracím. Mimo jiné uvedl: *Text, fráze i námitky v auditu nápadně kopírují minulá udání psaná Piráty a zkorumpovanou neziskovkou Transparency International.* Dále uvedl, že *k vrácení peněz není absolutně žádný důvod, že z Agrofertu se stala záminka, jak zaúčtovat na český rozpočet.* Dále uvedl, že *je absurdní, že Komise se teď jala posuzovat české zákony. Máme tady Lex Babiš, který mě donutil zbavit se firmy, tak jsem to udělal přesně podle zákona a nejsem v rozporu ani s českými, ani evropskými pravidly.* Uvedl, že *postupoval podle českého zákona, resp. to za mě udělali renomovaní právníci.* Navíc se věc analyzovala na úrovni vlády loni v prosinci a podle analýzy tehdejšího ministra spravedlnosti Kněžínska střet zájmů odmítla. *Své bývalé firmy neovládám, z Agrofertu jsem odešel v lednu 2014 a později jsem holding vložil do svěřeneckých fondů. Přesně podle toho, jak to požadoval český zákon, který mi tradiční politici ušili na míru.*
17. Z přepisu rozhovoru pro televizní noviny TV Nova ze dne 4. 6. 2019 soud zjistil, že v rámci reportáže, která se týkala jednání Poslanecké sněmovny o auditu Evropské komise a o možném střetu zájmů žalovaného byl proveden rozhovor s žalovaným, v rámci reportáže byla zmíněna demonstrace pořádaná iniciativou Milion chviliek pro demokracii na Václavském náměstí, s tím, že na akci vystoupí nebo už vystoupili např. ředitel nevládní organizace Transparency International. Žalovaný na to uvedl: *Máme svobodu a demokracii, já to беру na vědomí, a pokud tam vystupuje zkorumpovaná neziskovka Transparency International, která dostává peníze z Bruselské komise od pana S████ a kryla zlodějiny ODS na Českých drahách, tak co k tomu říct? To je organizace, která mě udala do Evropské komise. Já k tomu nemám co říct. Je tam údajně i organizátor slovenských protestů, kde na základě toho padla vláda. Ale my jsme tady v Čechách. Já vylučuji to, aby tady padla vláda, protože k tomu není nejmenší důvod. Naše protikorupční hnutí vybrálo evropské volby i přes ty masivní, vylhané kampaně různých médií. Vybráli jsme šestkrát volby za sebou. Lidi nám věří a dneska celý den dostávám podpurné smsky, maily. Chápu, že ti lidé mě nemají rádi. Ale my jsme dneska ráno seděli s paní Benešovou nad Rekonstrukcí státu. Jednali jsme dvě hodiny obledně návrhu, jak u nás změnit justici. Takže my jsme otevření debatě, ale ti lidé, kteří tam jsou, ty zkrátka nepřesvědčím, protože oni mají jenom nenávisť vůči mojí osobě. Mrzí mě to, ale s tím nic nenadělám.*
18. Z rozhovoru pro deník Mladou frontu dnes ze dne 10. 6. 2019 soud zjistil, že žalovaný se vyjadřoval k otázce, zda podá demisi, jak požadují demonstranti při svých pravidelných protestech a také k návrhu auditní zprávy Evropské komise. Žalovaný mimo jiné uvedl: *Je to jenom předběžný návrh, jsem přesvědčen, že to čeští úředníci vyvrátí, nebo máte pocit, že by mojí bývalé firmě Mládek (bývalý ministr průmyslu za ČSSD Jan Mládek – pozn. red.) nabrál nestandardně nějaké dotace? Vždyť když mluvíme o té první části, bylo všechno v jeho éře v rámci programu na Ministerstvu průmyslu. Zásadně odmítám, že by něco probíhalo nestandardně a hlavně já z firmy odešel v roce 2014 a pak jsem ji podle Lex Babiš vložil do svěřeneckého fondu, z Evropské komise ale do návrhu auditu údajně napsali výklad českého zákona, který je víceméně argumentačně okopčený od Pirátů a zkorumpované neziskovky Transparency International.*
19. Z rozhovoru pro Lidové noviny ze dne 7. 6. 2019 soud zjistil, že žalovaný se v něm vyjadřoval k předběžným auditům Evropské komise. Žalovaný uvedl: *Senátor Wagenknecht, který se mi mstí (Babiš ho v roce 2015 odvolal z funkce svého náměstka na Ministerstvu financí – pozn. red.) má dlouhodobé kontakty na evropském Generálním ředitelství pro regionální a městskou politiku, které audit provádělo. Nejdřív loni v prosinci uniklo interní stanovisko, které tvrdilo, že mám problém podle evropských pravidel. Ty změnila strategie a tvrdí, že mám problém s českými zákony. V předběžném nálezu, který unikl do médií, jsou stejná nesmyslná tvrzení, jako ta, jež sepsali Piráti a zkorumpovaná neziskovka Transparency International pana (Davida) Ondráčky, který se kdysi u nás ucházel o křeslo ministra vnitra a za peníze kryl zlodějiny ODS v Českých drahách. Nestandardních věcí je ale víc, od našeho velvyslance při EU jsem se*

*dozvěděl, že Komise potvrdila svou chybu – zpráva byla poslána bez podpisu a průvodního dopisu. Že prý ji dva zodpovědní ředitelé ještě podepíšou a znovu pošlou (již se tak stalo – pozn. red.), prý spěchali. Proč!? Žalovaný dále na dotaz redaktora, že nejvíce medializovaný je právě závěr o střetu zájmů, podle kterého žalovaný nadále ovládá Agrofert, uvedl, že dění v něm neovlivňuje. Na dotaz redaktora, zda žalovaný nezvažuje nějaké majetkové, právní, personální či jiné změny ve světle kritiky struktury svěřených fondů v návrhu auditu, žalovaný uvedl: *Znovu opakuji, že Evropská komise nemá vykládat české zákony. Žádné změny neřeším. Všechny opoziční strany, které mají jediný program – Antibabiš – prosadil Lex Babiš ve snaze mě vystrnadit z politiky. Já jsem se tomu přizpůsobil, postupoval jsem podle zákona. Nevidím důvod, proč bych teď měl něco měnit.**

20. Záznamem tiskové konference konané dne 15.8.2018 ve spojení s článkem Transparency International je zkorumpovaná neziskovka a Ondráčka lže, vzteká se Babiš zveřejněným 15.8.2018 na echo24.cz je prokázáno, že žalovaný byl v rámci tiskové konference novinářkou, konfrontován se sdělením ředitele žalobkyně, že nadále ovládá Agrofert a ten tudíž nemá nárok na evropské dotace, když to dle něj vyplývá ze zahraničního rejstříku konečných vlastníků firem. Žalovaný byl pak novinářkou dotázán, aby uvedl argument k vyvrácení tohoto argumentu ředitele žalobkyně; případně, aby doložil, že chod Agrofertu skutečně neovlivňuje. Žalovaný uvedl: *Pan Ondráčka lže a lže účelově. Pan Ondráčka je neziskovka, podle mého názoru zkorumpovaná, pan Ondráčka dostal 8,4 mil. Kč od ministerstev. Jak může tedy Transparency, nezávislá, brát peníze od politiků, od ministrů a z Bruselu a z OLAFu. Dále žalovaný ještě uvedl: *On sprostě lže, účelově, a dostává peníze od politiků. Tak jako, neziskové organizace dostávají miliony na to, aby tady dělaly politiku? Já myslím, že je to nepřijatelné.**
21. Záznamem pořadu Události komentáře České televize z 30.5.2019 je prokázáno, že žalovaný se v rámci rozhovoru k dotazům redaktora vyjadřoval k činnosti ministra kultury a k možnosti jeho odvolání. Při tom mimo jiné uvedl: *Dostal jsme dopis od Transparency International. To je neziskovka, která mě určitě nemá ráda a která asi úplně nefandí tomu našemu uskupení. Já ji nazývám zkorumpovaná neziskovka.*
22. Záznamem rozhovoru pro deník Seznam Zprávy z 1.6.2019 je prokázáno, že žalovaný se k dotazům redaktorky vyjadřoval k předběžnému závěru auditu Evropské komise, dle kterého má žalovaný stále vliv na své bývalé firmy. V rámci toho uvedl: *Tady přece všichni udělali lex Babiš a já si podle lex Babiš najal renomované právníky a svěřil to do svěřenských fondů. Nic s tou firmou nemám, nejsme s ní v kontaktu, takže pokud tady někdo mluví o tom, že tady Česká republika má něco vracet, tak určitě nebude vracet, protože čeští právníci mají zásadně odlišný názor o střetu zájmu než teď má Evropská komise, která to okopírovala pravděpodobně od té zkorumpované Transparency a od Pirátů.*
23. Záznamem rozhovoru pro Velké zprávy Televize Prima z 1.6.2019 je prokázáno, že žalovaný se k dotazům média vyjadřoval ke svému možnému střetu zájmů, při tom mimo jiné uvedl: *A máme z toho pocit, že tu část spíš psali Češi a převzali argumentaci Pirátů a zkorumpované neziskovky Transparency.*
24. Z dopisu předsedy dozorčí rady žalobkyně žalovanému ze dne 12. 6. 2019 vyplývá, že předseda dozorčí rady žalobkyně vyzval žalovaného, aby se v budoucnu zdržel užívání adjektiva „zkorumpovaná“ ve vztahu k žalobkyni a to s argumentací, že žalobkyně používá obvyklé metody správy a řízení společností, kdy jedním z prvků corporate governance je i dozorčí rada. Při plnění svých funkcí dozorčí rada neidentifikovala jakékoli náznaky korupce v činnosti žalobkyně. Dále dozorčí rada je orgánem, který se podílí na výběru statutárního auditora pro účetní jednotku žalobkyně. K výběru je přistupováno s vědomím, že tzv. rotace

neboli obměna auditora obecně přispívá ke kvalitě auditu a princip rotace tedy žalobkyně dodržuje. Za období od 1. 9. 2011 bylo auditory ověřeno osm účetních závěrek a výročních zpráv s výrokem bez výhrad a to třemi různými auditory, zapsanými v seznamu vedeném Komorou auditorů České republiky. Auditori jsou mimo jiné povinni aplikovat při své práci mezinárodní auditorský standard ISA240, postupy auditorů související s podvody při auditu účetní závěrky s cílem ubezpečit se, že se v dané organizaci podvody ani korupce nevyskytují. Ani jeden z auditorů indicie podvodného jednání či korupce nezaregistroval.

25. Z předžalobní výzvy ze dne 17. 6. 2019 vyplývá, že zástupce žalobkyně vyzval žalovaného, aby do sedmi dnů od obdržení tohoto dopisu zaslal žalobkyni dopis tohoto znění: „Vážený, v minulosti jsem Vás opakovaně označil za zkorumpovanou organizaci. Za toto nepravdivé osočení se Vám tímto hluboce omlouvám. S pozdravem Ing. Andrej Babiš.“. Současně, byl žalovaný vyzván, aby se v budoucnu nadále zdržel používání označení zkorumpovaný v souvislosti s žalobkyní, popř. jakýchkoliv podobných urážek.
26. Z dopisu zástupce žalovaného ze dne 1. 7. 2019 zástupci žalobkyně vyplývá, že žalovaný uvedl, že není připraven vyhovět výzvě k zaslání výše uvedené omluvy.
27. Z výpisu rejstříku obecně prospěšných společností ohledně žalobkyně vyplývá, že ta je obecně prospěšnou společností, jako druh obecně prospěšných služeb má zapsáno provádění průzkumů a výzkumů zaměřených na rozsah korupce ve společnosti a jejích dopadů na moderní společnost, realizaci projektů vedoucích k omezování rozsahu korupce ve společnosti, pořádáním konferencí, seminářů a workshopů, poradenství v oblasti aplikace právních předpisů a ekonomiky, spolupráci na tvorbě právních předpisů a systémových změn právního prostředí v České republice, vzdělávací činnost, publikační a vydavatelskou činnost, organizaci protikorupčních kampaní, spolupráci s vládními i nevládními mezinárodními organizacemi a jinými subjekty v oblasti boje proti korupci. Statutárním orgánem – ředitelem žalobkyně jen pan David Ondráčka, jedním ze zakladatelů žalobkyně je pan Václav Láška.
28. Z článku Netransparentní Transparency International zveřejněného dne 10. 12. 2012 na www.denikreferendum.cz soud zjistil, že autor v něm kritizuje žalobkyni, uvádí, že některé její aktivity byly od počátku zpochybňovány, měla podivné spolupracovníky, např. bývalé ministry ODS, odmítala dlouho zveřejnit vlastní etický kodex, protože podle Š. K., se jím sama neřídila. Dále uvádí, že se potýkala s policejním vyšetřováním, když nedokázala dobře vyúčtovat dotaci od vlády, která byla původně poskytnuta jako půjčka. Konečně zmiňuje také aféru v podobě netransparentního výběru Transparency International pro posuzování tendrů Ministerstva zemědělství. Uvádí, že kritika přichází napříč politickým spektrem, poukazuje na složení správní a dozorčí rady žalobkyně, dovozuje, že se zde k rozhodování dostali především lidé navázání na průmysl. Zmiňuje, že předsedové obou rad jsou napojeni na účetní, auditorské a advokátní firmy, mezi jejichž důležitou agendu patří především tzv. daňová optimalizace, tedy hledání právních klíčků, aby firmy nemuseli platit daně. Dále se pak autor článku věnuje kritice projektu žalobkyně Transparentní volby, dle jeho názoru, jako nejtransparentnější zvítězili kandidáti pravice, zatímco kandidáti levice a občanů byli žalobkyní označeni jako netransparentní. Dle autora tvůrci projektu manipulovali s otázkami a jejich vyhodnocením. Autor rozporuje vyhodnocení jednotlivých bodů průzkumu provedeného žalobkyní stran kandidátů v prezidentských volbách. Závěrem se táže, proč žalobkyně, sdružení Naši politici a lidé z VŠE Praha připravili tak špatný průzkum a ještě ho ani nebyli schopni správně vyhodnotit. Dle autora tím přispěli k dalšímu zdůvěřhodnění podobných kvízů. Dle autora článku šlo o šlendriánský či manipulativně provedený výzkum, který není

ostudou jen Transparency International a jejich spolupracovníků, ale je ostudou i pro média, ochotně papouškující tyto nesmysly.

29. Z článku Aleš Rozehnal: Transparency International není nezávislá, bere stání peníze zveřejněného dne 18. 1. 2016 na www.forum24.cz soud zjistil, že autor uvádí, že v roce 2014 činily příjmy žalobkyně ze státního rozpočtu téměř polovinu jejích zdrojů. Uvádí, že v takovém případě se nabízí otázka, zda je tuto organizaci možno stále ještě označovat jako nevládní. Uvádí, že posláním žalobkyně má být mapování stavu korupce v České republice a přispívání k jejímu omezování. Je velmi vlivná a v podstatě spoluvytváří státní politiku boje proti korupci. Dle autora, ačkoli žalobkyně sama sebe označuje jako nevládní, což v sobě implikuje nezávislost na vládě, je na vládě ve skutečnosti vysoce závislá a to prostřednictvím financování její činnosti. Autor poukazuje na to, že vláda financuje nevládní neziskové organizace selektivně. Tato selektivnost může dle něho vyústit v to, že vláda odměňuje ty organizace, které jsou jí nakloněny, resp. si tím kupuje jejich stanoviska a názory. Organizace samotná pak v očekávání dotací přizpůsobuje svůj program vládnoucí ideologii a politické praxi. Autor dále vyvozuje, že je logické, že dobře financované nevládní organizace mají více vlivu a moci než ty hůře financované. Autor článku uvádí, že je otázkou, jménem koho žalobkyně mluví a jak lze ověřit to, že zastupuje veřejný zájem. Dle něho je předpokladem toho, aby nevládní organizace mluvili jménem společnosti a zastupovali veřejný zájem, je třeba, aby byly sami demokratické. Demokracie nevládních organizací dle autora článku spočívá ve dvou aspektech, prvním z nich je interní demokratický proces, jako je existence členské základny, volba správní a dozorcí rady členskou základnou nebo vytváření konsenzu o projektech a kauzách. Dle autora jsou orgány žalobkyně kreovány pouze velmi malým počtem v podstatě neodvolatelných osob, stejně jako ve společnostech s ručeným omezeným či uzavřených akciových společnostech, kde však obhajoba veřejného zájmu není očekávána a požadována. Druhým aspektem vnitřní demokracie nevládních organizací je dle autora to, zda řádně vystupují jako legitimní hlas jedinců ve společnosti, zda tito jedinci souhlasí s jejich názory, sdílejí stejné pohledy a pověřují organizaci hájením jejich zájmů. O tomto dle autora veřejné dokumenty žalobkyně zcela mlčí. Dále autor vyjadřuje názor, že ačkoli se mnoho nevládních organizací hlásí k prohlubování demokracie, sami často rozhodují za zavřenými dveřmi bez pluralitní participace širší členské základny. Lídři těchto organizací vykonávají nekontrolovanou moc a nevládní organizace slouží jako politická platforma pro několik svých představitelů. Podle autora o význačné politické exponovanosti svědčí např. to, že se ředitel žalobkyně po volbách v roce 2013 ucházel o post ministra vnitra, který chtělo obsadit hnutí ANO. Autor rovněž vyjadřuje názor, že nevládní neziskové organizace se často vydávají za pilíř občanské společnosti. Většina z těchto údajných organizací občanské společnosti jsou však malé, profesionální organizace, financované dárci se specifickými zájmy nebo vládou. Tito dárci, rekrutující se většinou z řad velkých korporací či vlád se pak snaží prostřednictvím neziskového sektoru prosazovat svoji agentu, která je legitimizována vysokým morálním profilem, který je nevládním organizacím víceméně automaticky přičítán. Profesionálové z neziskového sektoru dle autora článku mají rovněž svůj specifický zájem a tím je udržování či prohlubování účelu existence jejich organizace. Autor poukazuje na to, že žalobkyně měří míru vnímání korupce, která je do značné míry závislá na exponování korupční problematiky na veřejnosti a na způsobu tohoto exponování. Na této expozici, která je dle autora někdy spíše exaltací, se žalobkyně svými aktivitami rovněž podílí. Posledním článkem řetězu je dle autora pak to, že předkládá strategie jak proti bezesporu nebezpečnému fenoménu korupce bojovat. Závěrem autor vyjadřuje názor, že média vytvářejí mýtus o pozitivní roli neziskového sektoru. Vždy je však dle něj nutno zkoumat, zda se za tímto sektorem ve skutečnosti neskrývají něčí, zcela zistné a sobecké zájmy.

30. Z článku Transparency International podala podnět k šetření Babiše kvůli možnému střetu zájmů zveřejněného 3. 8. 2018 na www.novinky.cz soud zjistil, že žalobkyně podala Městskému úřadu v Černošicích podnět na podezření ze střetu zájmů žalovaného, který podle žalobkyně nadále ovládá holding Agrofert a média. Podnět se týká konkrétně porušení českého zákona o střetu zájmů v souvislosti s vlastnictvím médií. Článek dále uvádí, že žalobkyně připravuje ještě druhý podnět pro Evropskou komisi kvůli čerpání dotací Agrofertem. Dále je zmíněna reakce žalovaného, který uvedl, že šéf žalobkyně nemůže být nezávislý, podle něj mezi léty 2015 – 2017 získávala česká pobočka Transparency International milionové částky z resortů vedených tehdejší sociální demokracií, z vnitra, zahraničí, práce a sociálních věcí dostala neziskovka 8,3 milionu Kč. Další peníze prý dostala i z Evropské unie. Dále je citována reakce žalovaného, který uvedl: *Evropská komise a OLAF poslali za stejné období TI téměř 5,7 milionů. Transparency International má být nezávislá, nemá přijímat peníze ze státní správy nebo z evropských úřadů. Pan Ondráčka je přes tyto peníze lehce ovlivnitelný a nemůže být nezávislý.*
31. Z článku Z tohoto čísla jsme si sedli na prdel a ještě nevstali. PL zjistil, kolik peněz dostává Transparency International. Víme jména, firmy, ministerstva, všechno zveřejněného dne 17. 12. 2018 na www.parlamentnilisty.cz soud zjistil, že žalobkyně zveřejnila podklady, které poslala Evropské komisi kvůli možnému střetu zájmu premiéra Andreje Babiše. Poukazovala v nich např. na to, že ačkoli český předseda vlády oficiálně vložil své firmy do svěřeneckých fondů, stále je uživatelem výhod spojených s vlastnictvím firmy. Dále autor článku uvádí, že parlamentnilisty.cz byly zdrojem přímo z Bruselu upozorněny na skutečnost, že podněty žalobkyně mohou být vedeny i jinými zájmy s tím, že jde samozřejmě o peníze. Autor článku uvádí, že z podkladů, které má k dispozici od zdroje, jehož identitu se rozhodl po vzájemné dohodě tajit, vyplývá, že žalobkyně v letech 2009 – 2017 obdržela na darech a příspěvcích 80 milionů Kč. Konkrétně uvádí, že Ministerstvo vnitra žalobkyni poskytlo 14 812 458 Kč a resort zahraničních věcí dalších 14 273 573 Kč. Autor článku klade otázku, proč český stát přispívá nebo přispíval gigantickými sumami v době, kdy politici hovoří o nutnosti zvyšovat platy členům bezpečnostních sborů či učitelů. Dále autor uvedl, že Evropská komise dala žalobkyni přes 9 milionů Kč, protikorupční OLAF přispěchal s částkou 4 231 583 Kč a v neposlední řadě neziskovka Open Society Fund, blízká americkému miliardáři G. S. se blýskla částkou 8 936 704 Kč. Dále je zmíněn příspěvek Ministerstva školství ve výši 3 055 393 Kč. Součástí článku je tabulka, která uvádí přehled finančních zdrojů a výše poskytnutých částek v letech 2009 – 2017.
32. Z článku Vzteky zrudnete: České dráhy sdělily cifru, kterou od nich dostala neziskovka Transparency International zveřejněného dne 21. 12. 2018 na www.parlamentnilisty.cz plyne, že poté co parlamentnilisty.cz publikovali materiál, odkud mimo jiné získávala žalobkyně peníze na svůj provoz, redakce následně oslovila jednotlivé zástupce společností či resortů, aby objasnili, za co přesně peníze šly a co přesně pro ně žalobkyně vykonávala. V článku jsou dále zmiňovány odpovědi Ministerstva obrany, Úřadu vlády a Českých drah. Uvádí se, že pro České dráhy zajišťovala žalobkyně nezávislou protikorupční linku s tím, že v posledních letech už tuto činnost nezajišťuje, jednalo se přibližně o období od konce roku 2012 do části roku 2014. Za provoz této linky České dráhy zaplatily cca 1,3 milionu Kč bez DPH. V článku je dále uvedena reakce žalovaného, který toto označil za skandální a uvedl, že žalobkyně brala peníze od i od tak kontroverzních lidí, jako je ředitel Českých drah Petr Žaluda. Ten s panem Ondráčkou uzavřel smlouvu na provozování jakési placené protikorupční telefonní linky, za kterou žalobkyně inkasovala další miliony korun bez výběrového řízení. Článek dále zmiňuje, že resort obrany poskytl žalobkyni téměř půl milionu korun, kdy žalobkyně podala pro rok 2015 žádost o dotaci na program Posilování protikorupční odolnosti resortu obrany v celkové výši požadovaných finančních prostředků 249 260 Kč a pro rok 2016 žádost o dotaci na

program Posilování protikorupční odolnosti obranného průmyslu v celkové výši požadovaných finančních prostředků 249 614 Kč. Obě žádosti údajně splnily podmínky udělení dotace a na základě hodnocení komise byly navrženy pro udělení dotace v požadované výši. Článek dále konstatuje, že Ministerstvo pro místní rozvoj v květnu 2013 podpořilo částkou 36 318 Kč uskutečnění odborné konference Evropské fondy: Jak předcházet rizikům podvodů a zneužívání, kterou realizovala žalobkyně v rámci programu Evropské unie Herkules II. a ve spolupráci s OLAF a MMR. Článek dále zmiňuje i příspěvek od Úřadu vlády, který v letech 2011 – 2012 objednal na základě požadavků sekce pro organizace boje s korupcí analýzy v hodnotě 150 000 Kč a 119 990 Kč. Závěrem článek zmiňuje, že Ministerstvo zahraničních věcí i Ministerstvo vnitra odmítají poskytnout jakékoli informace.

33. Z článku Premiér Babiš pro PL: Transparency International kasírovala peníze od Draha, když jim šéfoval Žaluda. A řeknu přesně, za co ty miliony brali zveřejněného dne 17. 12. 2018 na www.parlamentnilisty.cz plyne, že článek cituje vyjádření žalovaného, že česká Transparency International nemůže být nezávislá, už proto, že přijímá peníze od státních institucí, od evropských institucí a třeba i od pana S██████. Článek dále připomíná, že dárci byli například Ministerstvo vnitra, Ministerstvo zahraničních věcí, Evropská komise, Open Society Fund, OLAF, Ministerstvo školství, Nadace rozvoje občanské společnosti či České dráhy. Dále je citováno vyjádření žalovaného, který uvádí: *Viděl jsem částky z let 2015 – 2017 a největší částky získávala TI od Ministerstva vnitra, zahraničí nebo školství, byly to miliony korun. Transparency International se nechá podporovat i evropskou komisí a úřadem OLAF a to je podle mě nepřijatelné. TI si totiž právě u těchto institucí na mě stěžuje a tyto instituce se ke mně na základě stížností TI vyjadřují negativně. Je to celé jejich společná hra. Pan Ondráčka dostává peníze z institucí Evropské unie, ke kterým se následně obrací se svými stížnostmi. Žalovaný dále uvedl, co je ale naprosto skandální? Že TI brala peníze i od tak kontroverzních lidí jako byl ředitel Českých drah Petr Žaluda. Ten s panem Ondráčkou uzavřel smlouvu na provozování jakési placené protikorupční telefonní linky, za kterou TI inkasovala další miliony korun bez výběrového řízení. Takže ne, nepovažuje TI za transparentní a nezávislou nevládní organizaci. Už jsem ji vyžval a vyžívám znovu, ať zveřejní všechny příjmy, které získala od státních institucí a firem a z evropských struktur za posledních 10 let.*
34. Z článku Lobbying pro veřejné blaho zveřejněného 9. 2. 2019 v periodiku Faktor Soukup soud zjistil, že autor článku zmiňuje uzavření smlouvy o spolupráci z 10. 11. 2012 mezi Českými drahami a ředitelem Transparency International Davidem Ondráčkou. Předmětem bylo provozování placené protikorupční telefonní linky o dění v ČD, provoz emailové adresy, sběr informací od oznamovatelů přes webové stránky a případný kontakt s oznamovateli. Telefonní linka byla provozována denně mezi 9 až 17 hodinou, poté se zapínal záznamník. Od okamžiku spuštění do konce března 2013 prý došlo 54 podnětů. Podle finančních výkazů TI a smluvních ujednání bylo v tomto období za jejich službu proplaceno 490 000 Kč. Autor článku uzavírá, že ČD platily za zprostředkování jednoho hovoru 9 074 Kč. Dále se článek věnuje podmínkám působení neziskových organizací, uvádí, že Evropská unie na ně neuplatňuje kodex chování týkající se lobbyingu a vyjadřuje názor, že ten by na ně měl být aplikován. Autor článku uvádí, že v roce 2015 bylo českým neziskovým organizacím přiděleno 16,8 miliardy Kč z veřejných peněz. V článku je dále zmíněna zpráva europoslance za CDU Markuse Piepera, který ve svých závěrech vyzývá k přísnější právní úpravě při hodnocení střetu zájmů neziskovek financovaných z peněz evropských daňových poplatníků. Podle něho je problémem skutečnost, že nejsou považovány za subjekty vystavené střetu zájmů. Autor článku dále uvádí, že ten přitom v některých českých případech bije do očí, jako příklad lze dle něj uvést nejznámější protikorupční organizaci Transparency International vedenou od roku 2008 Davidem Ondráčkou. Autor uvádí, že jako hlavní zásadu prezentuje přijímání daru pouze v případě, že neoslabí nezávislost. Z výročních zpráv vyplývá, že v roce 2015 inkasovala

ze státního rozpočtu 4,188 milionů Kč. Ze strany Evropské unie a Evropského hospodářského společenství dostala granty ve výši 2,161 milionů Kč. Dále autor článku zmiňuje kritiku Transparency International ve vztahu k návrhu úprav nového zákona o zadávání veřejných zakázek. Autor článku se závěrem zamýšlí nad tím, zda státem dotovaná nezisková organizace opravdu prosadila úpravu zákona, která by byla ve veřejném zájmu. Dává si otázku, zda je jím skutečně menší průhlednost. Autor dále uvádí, že v tomto světle je požadavek europoslance Piepera na posuzování střetu zájmů neziskových příjemců dotací logický.

35. Z článku Superkšeft Transparency: Hovor z ČD za 9 000! zveřejněného 9. 2. 2019 v periodiku Faktor Soukup vyplývá, že autor článku vyjadřuje názor, že boj proti korupci dokáže uživit spoustu lidí. Skvělý byznys si z něj dle něho udělala i nezisková organizace Transparency International s tím, že její prapodivná spolupráce se státním podnikem České dráhy vyvolává nepříjemné korupční otazníky. Článek dále referuje o tom, že 10. 11. 2019 uzavřeli České dráhy smlouvu o spolupráci s ředitelem Transparency International Davidem Ondráčkou, jejímž předmětem bylo provozování placené protikorupční telefonní linky o dění v ČD, provoz emailové adresy, sběr informací od oznamovatelů před webovými stránkami a případný kontakt s oznamovateli. Autor článku dále uvádí, podle našich zjištění ale šlo o velice lukrativní byznys, jehož průběh je zastřen řadou tajností. Článek referuje dále o tom, že objednávka na protikorupční telefonování byla poprvé učiněna na šest měsíců za celkovou sumu 660 000 Kč. Měsíčně tedy ČD platily za provoz jedné telefonní linky paušální částku 100 000 Kč. Článek dále uvádí, že se autor snažil získat podrobnosti o průběhu veřejné zakázky a předpokládal, že proběhlo transparentní, otevřené řízení. Šlo o projekt malého rozsahu; zákon zadavateli otevřenou soutěž přímo neukládá, na druhou stranu ani nezakazuje. V článku se uvádí, že o jejím průběhu se na profilu zadavatele Českých drah nelze nic dozvědět. K dispozici jsou jen informace o navazující objednávce na dalších 15 měsíců za bezmála 1 150 000 Kč. Vyvěšena je pouze smlouva, informace o uchazečích žádné. Autor uvádí, že aby se ujistil, položil dotazy Transparency International i Českým drahám, TI jako dodavatel zareagovala údajně podrážděně. Vše prý bylo transparentní, proběhla poptávkové řízení u mezinárodních auditorských společností a advokátních firem. Takové informace prý však zástupce Českých drah neuvádí. Na opakovaný dotaz, zda proběhlo poptávkové řízení nebo jestli se smlouva podepsala přímo bez zakázky, ČD odpověděly, že byly uzavřeny smlouvy o spolupráci, výběr se uskutečnil v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek v režimu zakázek malého rozsahu. Další informace tiskový odbor Drah prý bohužel není oprávněn poskytnout. Dle autora článku vyvstává tedy důležitá otázka: Pokud už vůbec nějaké neveřejné poptávkové řízení proběhlo, jak může zástupce Transparency vědět, koho se České dráhy doptávaly? Autor článku uvádí, že kvůli utajování veřejné soutěže provedl průzkum smluvních podmínek u firem, které se poskytováním protikorupčních a etických linek profesionálně zabývají. Závěr byl jasný: cena 110 000 Kč měsíčně za provoz je nafouknuta o bezmála 70 % ve srovnání s tím, co nabízí konkurence. Ta navíc údajně o žádném výběrovém řízení nic neví; autor dovozuje, že buď neproběhlo, nebo se před veřejností utajilo. Autor článku dále zpochybňuje tvrzení Transparency International, že telefonní linka byla pro volající zdarma. Autor článku má dále za to, že protikorupční organizace se dostává do etického střetu zájmů. V roce 2011, tedy před uzavřením smlouvy s Českými drahami, TI kritizovala prodej obchodního podílu jedné z jejich dceřiných společností. Po uzavření smlouvy o spolupráci však dle autora článku kritika ustala. Autor článku vznáší otázku, zda nejde vlastně o výhodný obchodní model? Nejdříve dostat státem placenou společnost pod veřejnou kritiku a poté s ní uzavřít smlouvu, na které se dobře vydělá. Závěrem autor článku uvádí, že kritika korupce je bezesporu správná věc. Vůči tomu kdo kritizuje, by ale měly být etické nároky nastaveny vysoko. V případě Transparency tomu tak dle autora bohužel není. Jako příklad autor udává, že žalobkyně dlouhodobě tepe zakázky bez soutěže, v případě

zhotovení webových stránek podniku Lesy ČR, vedle toho neváhá stejné společnosti nastavovat transparentní kontrolní systémy. Autor článku cituje výroční zprávu TI z roku 2011, podle níž jsou atraktivním cílem lobbistů státní firmy. Tedy právě Lesy ČR nebo České dráhy. Dle autora článku se tedy nabízí otázka: Kdo jsou vlastně ti lobbisté? Není to právě protikorupční Transparency International, která od státu a jeho firem dostává po mediální kritice lukrativní zakázky?

36. Záznamem pořadu DVTV Babiš čerpá dotace neoprávněně, Agrofertu se zbavil jen naoko, máme vážné důkazy z 15.8.2018 je prokázáno, že ředitel žalobkyně kritizoval údajný střet zájmů žalovaného, uváděl, že hnutí ANO je stranou jednoho muže, poukazoval na jeho dominanci ve všech sektorech společnosti, kterou hodnotil jako nebezpečnou pro zachování demokracie. Zmiňoval nominování lidí do bezpečnostních složek a státních firem s tím, že je to něco, co je třeba zastavit. Dále uváděl, že před volbami nebyla dominance tak vážná, nyní po volbách, kdy je v Parlamentu roztržštěnou Sněmovnu, kde je jedna velká strana a 8 malých, žalovaný ovládá de facto všechno, vyměňuje lidi na všech úrovních a to je něco, co ohrožuje Českou republiku. Dále z důkazu plyne, že žalobkyně podala podněty ve věci údajného střetu zájmu žalovaného Městskému úřadu Černošice a Evropské komisi. Závěrem ředitel žalobkyně rovněž reagoval na kritiku žalovaného ohledně jejího financování a údajného nedostatku nezávislosti, popsal přitom jakým způsobem je žalobkyně financována.
37. Zvukovým záznamem rozhovoru s ředitelem žalobkyně: Ondráčka: Vadí mi, že protesty nemají pokračování. Babiše se musíme zbavit zveřejněným dne 1.7.2019 na www.info.cz je prokázáno, že ředitel žalobkyně vystupoval na demonstracích proti žalovanému. Protestní hnutí by dle něho mělo mít cíl ukázat, že žalovaný již není pro zemi přínosem, s tím, že žalovaného a „systému Babiš“ je třeba se zbavit. Uvedl dále, že se setkal se zástupci hnutí Milion chviliek pro demokracii a poskytl jim konzultace. Vadí mu, že demonstrace nemají pokračování. Dále se vyjadřoval k fungování politického systému, a jak by dle nich měl vypadat.
38. Ze záznamu projevu ředitele žalobkyně na demonstraci konané dne 4.6.2019 na Václavském náměstí plyne, že ředitel žalobkyně na demonstraci vystoupil s projevem, kde uváděl, že žalobkyně podala vůči žalovanému podněty ohledně jeho střetu zájmů a které měly ukončit dotační systém Babiš. Žalovaného označoval jako predátora, kterého je třeba se zbavit, vyzýval k jeho demisi; dále se vyjadřoval k tomu, jak by politika měla vypadat po jeho konci.
39. Ze záznamu projevu ředitele žalobkyně na Twiteru soud zjistil, že ředitel žalobkyně vyzýval k politické porážce žalovaného.
40. Záznamem projevu ředitele žalobkyně na demonstraci konané dne 10.12.2019 na Václavském náměstí je prokázáno, že ředitel žalobkyně na ní vystoupil s projevem, kde kritizoval politiku žalovaného a vyzýval k jeho demisi. Na adresu žalovaného uvedl, že je „capo di tutti capi“, pohrdá lidmi, manipuluje a lže a zneužívá své postavení ve svůj osobní prospěch, přihrává stamiliony nezasloužených peněz do své vlastní kapsy. Uvedl, že žalovaného je třeba porazit politicky ve volbách s tím, že do voleb je třeba vytvořit alternativy, které se budou snažit dát Česko dohromady.
41. Z článku Demonstranti žádali demisi. Není důvod, aby padla vláda, vzkázal Babiš, zveřejněného dne 4. 6. 2019 na www.idnes.cz a vyplývá, že je v něm referováno o demonstraci za demisi ministryně Marie Benešové, premiéra Andreje Babiše a nezávislost justice. Článek

zmiňuje reakci žalovaného a dále popisuje průběh demonstrace a jaké osoby veřejného života a s jakými vystoupeními se jí účastnili. Uvádí se, že jako jeden z prvních řečníků vystoupil šéf Transparency International David Ondráčka, který uvedl: *Babiš je cynický predátor, kterému na vás vůbec nezáleží. On pobrdá lidmi.* Dále uvedl: *Musíme se zbavit toho predátora a žádat jeho demisi.* Rovněž připomněl audit Evropské komise, který připutoval do České republiky a podle kterého je Andrej Babiš ve střetu zájmu kvůli Agrofertu. Doslova uvedl: *Musíme vzkázat dnes Babišovi, že veřejné rozpočty nejsou bankomaty, musíme mu vzkázat, že nám to není jedno. Článek dále referuje o reakcích dalších politiků na demonstraci.*

42. Z článku Ředitel Transparency International: Andrej Babiš je cynický predátor, na lidech mu nezáleží zveřejněného dne 5. 6. 2019 na www.ctidoma.cz vyplývá, že článek popisuje vystoupení ředitele Transparency International Davida Ondráčky na demonstraci na Václavském náměstí za odstoupení žalovaného z funkce předsedy vlády. Je citován výrok ředitele žalobkyně: *Andrej Babiš je cynický predátor, kterému na vás vůbec nezáleží. On pobrdá lidmi.*
43. Příspěvky z twitterového účtu žalobkyně je prokázáno, že ta se svým ředitelem vyjadřovala tím způsobem, že je třeba zbavit se nenasytného predátora Babiše a pak hledat společenskou shodu na dalším rozvoji země; pracovat společně, ať je politika zase veřejnou službou a mají v ní šanci kompetentní lidé s promyšlenou strategií a integritou. Dále se vyjadřovala, že je třeba vyjet do všech měst a vesnic a ukázat konkrétní dopady, v čem je Babišovo dojení státu destruktivní, jeho politika nedomyšlená a demaskovat ho, jak těžce lidmi pohrdá.
44. Z přehledu nákladů a zdrojů financování žalobkyně za rok 2013 vyplývá, že od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v rámci projektu Kurzy občanské protikorupční sebeobraný obdržela přibližně 2 339 000 Kč. Od Ministerstva vnitra v rámci projektu Maják v moři korupce 2013 obdržela přibližně 1 193 000 Kč. Od Ministerstva zahraničních věcí v rámci projektu Cesta k právu – podpora protikorupčních aktivit v Egyptě obdržela přibližně 896 000 Kč. Od Evropské komise v rámci projektu Speak up – engaging citizens in fighting corruption in the Europe – ALAC obdržela přibližně 872 000 Kč. Od Ministerstva zahraničních věcí dále v rámci projektu Minimální pravidla transparentnosti veřejných zakázek – Ukrajina obdržela přibližně 816 000 Kč. Od Open Society Fund Praha v rámci projektu Financování politických stran a kampaní obdržela 700 000 Kč. Od evropského Úřadu pro boj proti podvodům – OLAF v rámci projektu EU Found watch obdržela přibližně 567 000 Kč. Od Open Society Institut v rámci projektu Detransparent Politician II. obdržela 244 000 Kč. Od Open Society Fund Praha dále v rámci projektu Corruption offshore LLC obdržela přibližně 97 000 Kč. Od Evropské komise dále v rámci projektu Lifting the lit on lobbying obdržela přibližně 57 000 Kč. Pokud jde o zakázky, žalobkyně obdržela od Českých drah v rámci zakázky detekce podvodů a nekalého jednání ve skupině ČD – provoz telefonní linky, sběr elektronických podnětů přibližně 488 000 Kč a dále přibližně 417 000 Kč. Od Ministerstva zemědělství v rámci zakázky Lesy ČR – zvýšení transparentnosti při zadávání veřejných zakázek obdržela přibližně 192 000 Kč. Od Ministerstva pro místní rozvoj v rámci zakázky Technická pomoc na konferenci Evropské fondy obdržela přibližně 34 000 Kč. Na darech od firem a jednotlivců žalobkyně obdržela přibližně 756 000 Kč. Od klubu Transparency International obdržela přibližně 826 000 Kč. Další příjmy činily přibližně 74 000 Kč. Celkové příjmy žalobkyně v roce 2013 byly přibližně 11 893 000 Kč.
45. Z přehledu nákladů a zdrojů financování žalobkyně za rok 2014 vyplývá, že její finanční zdroje byly celkem přibližně 9 898 000 Kč. Z toho tvořily přibližně 4 351 000 Kč dotace ze státního rozpočtu České republiky. Plnění od Evropské komise činilo 2 673 000 Kč. Soukromé dary jednotlivců a firem činily přibližně 1 490 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: František Metelec

46. Z přehledu nákladů a zdrojů financování žalobkyně za rok 2015 se podává, že celkové příjmy činily 10 193 418,19 Kč, z toho cca 4 186 tis. Kč pocházelo od ministerstev, cca 452 tis. Kč pocházelo od Evropské komise. Soukromé dary jednotlivců a firem činily přibližně 775 tis. Kč.
47. Z přehledu zdrojů financování žalobkyně za rok 2016 plyne, že celkové příjmy byly 8 838 265,06 Kč, z toho cca 2 099 tis. Kč bylo od ministerstev, cca 1 613 tis. Kč od Evropské komise a cca 764 tis. Kč od Úřadu pro boj proti podvodům – OLAF. Soukromé dary jednotlivců a firem činily přibližně 1 586 tis. Kč.
48. Z přehledu zdrojů financování žalobkyně za rok 2017 soud zjistil, že celkové příjmy činily 9 130 465,84 Kč, z toho cca 2 135 tis. Kč pocházelo od ministerstev, cca 1 173 tis. Kč od Evropské komise a cca 994 tis. Kč od Úřadu pro boj proti podvodům – OLAF. Soukromé dary jednotlivců a firem činily přibližně 1 481 tis. Kč.
49. Z přehledu nákladů a zdrojů financování žalobkyně za rok 2018 vyplývá, že celkové příjmy dělaly 10 222 Kč, z toho cca 3 974 tis. Kč bylo od ministerstev, 749 tis. Kč od Evropské komise a 744 tis. Kč od Úřadu pro boj proti podvodům – OLAF. Soukromé dary jednotlivců a firem činily 2 019 tis. Kč.
50. Smlouvou o spolupráci z 10.10.2012 ve spojení se sdělením žalobkyně o Etické lince České dráhy z 1.11.2012 na www.transparency.cz je prokázáno, že žalobkyně pro České dráhy v rámci spolupráce na projektu Detekce nekalého jednání a podvodů v ČD provozovala placenou telefonní linku a e-mailovou adresu, zajišťovala sběr informací elektronicky zaslaných prostřednictvím formuláře na webových stránkách ČD a zajišťovala případný osobní kontakt s oznamovateli. Smlouva byla uzavřena na 6 měsíců a odměna žalobkyně za výše uvedenou činnost byla sjednána ve výši 660 000 Kč vč. DPH.
51. Z článku Google „korumpuje“ vědce a neziskovky napříč celou Evropou, ti pak lobují za jeho zájmy zveřejněného 16.3.2019 na infi.cz vyplývá, že autor vyjadřuje názor, že společnost Google financuje akademiky a různé výzkumné instituce napříč Evropou, které mu pak pomáhají prosazovat jeho zájmy. Dále poukazuje na miliony eur poskytnuté různým „think tankům“ v Německu, Velké Británii a Bruselu, které prosazují, aby Google nebyl zasažen případnou regulací autorského či soutěžního práva. Dále jsou uvedeny příklady konkrétních institucí, jež od společnosti obdržely finanční prostředky a konstatováno, že zveřejnily různé zprávy a studie ve prospěch společnosti.
52. Článkem Babiš si z veřejných peněz zaplatil kampaň pro 3 miliony voličů zveřejněným na www.forum24.cz je prokázáno, že autorka poukazuje na to, že vláda přidává peníze důchodcům, učitelům a dalším státním zaměstnancům. Dle jejího názoru načasování těchto kroků jasně ukazuje, že Babiš se mermomocí snaží naklonit si co největší množství voličů. Dle autorky si je koupil za naše peníze. Dále autorka poukazuje na to, že hnutí ANO tvrdí, že volební kampaň bude stát 150 milionů korun. Podle autorky to však není pravda, když zapomíná uvádět desítky miliard, kterými korumpují tu část veřejnosti, která je závislá na veřejném rozpočtu.

53. Z rozhovoru Špinavé norské peníze. Cizí zájmy, moderní nesmysly, kultura stádnosti. Já o žádné dotace nestojím pane Zaorálku, vzkazuje pobouřeně M. Š. zveřejněného dne 10.9.2017 na parlamentnilisty.cz plyne, že dotazovaná M. Š. vyjádřila názor, že peníze z tzv. Norských fondů nesměřují na bohulibé účely, ale jsou špinavé a korumpují nás. Dále má dotazovaná za to, že tzv. občanská společnost znamená většího počtu zakládání nikým nevolených lobbystických neziskovek, které se v lepším případě zabývají moderními nesmysly typů údajného nedostatku práv transsexuálů a dalšími vybájenými tématy typu nesmrtnosti brouka, v horším případě dělají vyloženě víc škody než užitky, když se kupříkladu – ale nejen – u nás snaží protlačit stejný typ juvenilní justice, jaký funguje ve Skandinávii, a kde je tak snadné pro pouhou záminku odebírat děti fungujícím rodinám. Norské fondy jsou podle názoru dotazované uplatněným prosazováním cizí kultury a cizích zájmů na našem území. Dle dotazované jde o kulturu, která adoruje neúplné rodiny, multikulturalismus, oddělování dětí od rodičů a stádnost.
54. Články Omluvte se za nařčení, vyzvala Babiše TI. Jinak bude soud zveřejněným 17.6.2019 na aktualne.cz, Babiš dál útočí na Transparency. Podle něj organizaci korumpují peníze z ministerstev zveřejněným 3.7.2019 na aktualne.cz, článkem TI ČR podává žalobu na Andreje Babiše zveřejněným 30.9.2019 na roken24.cz, článkem Uráží to pracovníky, ohradila se v dopise Transparency proti Babišově „zkorumpované neziskovce“ zveřejněným 12.6.2019 na echo24.cz a sdělením žalobkyně o podání žaloby z 12.7.2019 na www.transparency.cz je prokázáno, že žalobkyně na výroky žalovaného reagovala ve sdělovacích prostředcích, kdy uvedla svou argumentaci k jejich vyvrácení, popsala, jaké právní nároky hodlá vůči žalovanému uplatňovat a současně vysvětlila z jakých různých zdrojů je financována, s tím, že pokud jede prostředky z grantů od veřejných institucí, grantová řízení probíhají v souladu se zákonem, jsou vyhodnocovány za účasti externích odborníků a podléhají také nezávislému auditu. Žalobkyně rovněž popsala náplň svojí činnosti, jakož i metody jakými je spravována a řízena, přičemž poukázala i na to, že její účetní závěrky a výroční zprávy byly auditory ověřeny bez výhrad.
55. Z dalších provedených důkazů soud nezjistil žádné právně významné skutečnosti.
56. Soud neprovedl důkaz článkem Ondráčka: Strany jsou v personální nouzi z 3.12.2013, článkem Babiš bere lidem peníze z 3.12.2013, říká šéf české odnože TI David Ondráčka z 12.12.2019, článkem Babiš je dotační podvodník, měl by okamžitě odstoupit, vyzývá TI z 2.12.2019, záznamem pořadu DVTV Ondráčka: Babišovy fondy byly od začátku výmysl, přijde další audit, půjde o miliardy ani záznamem pořadu ČT Interview Daniely Drtinové z 2.12.2013 z důvodu jejich nadbytečnosti. Část z nich totiž směřovala jen k prokázání tvrzení, že žalobkyně užívá vůči žalovanému podobně ostré výrazové prostředky. Toto tvrzení však není právně významné, neboť platí, že užití dehonestujícího tvrzení nemůže být ospravedlněno tím, že jde o reakci na jiné obdobné tvrzení, v tom je možno odkázat např. na náleze Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1511/13 z 20.5.2014, odst. 4 odůvodnění. Další část důkazů měla prokázat, že ředitel žalobkyně se v minulosti měl ucházet o funkci ministra vnitra za hnutí ANO, ani tato skutečnost však není z hlediska žalobou uplatněného nároku právně významná. Konečně pokud jde o důkazy, které měly prokazovat, že žalobkyně se vyjadřuje k politickým otázkám, toto tvrzení je již dostatečně prokázáno dříve provedenými důkazy.
57. Na podkladě výše uvedených skutkových zjištění soud učinil závěr o skutkovém stavu věci takový, že žalovaný jsa předsedou vlády, poslancem a předsedou politického hnutí ANO 2011 pronesl celkem 17 výroku, ve kterých označil žalobkyni za zkorumpovanou. Ve dvou případech šlo o výroky pronesené v Poslanecké sněmovně v rámci odpovědi na interpelace.

Ve všech ostatních případech šlo o výroky mediální, kterými žalovaný odpovídal na dotazy novinářů v rámci rozhovorů a tiskové konference. Ve všech těchto mediálních vystoupeních s výjimkou jediného žalovaný předmětné výroky pronesl v rámci svého vyjádření k otázce svého údajného střetu zájmů a s tím spojené možné delikt ní odpovědnosti. Výjimkou je pouze výrok pronesený v rámci rozhovoru v pořadu České televize Události, komentáře dne 30.5.2019, kdy se žalovaný z pozice předsedy vlády vyjadřoval k činnosti ministra kultury a k otázce jeho odvolání. Žalovaný všechny tyto výroky pronesl v období od 15. srpna 2018 do 10. června 2019. V rámci části výroků žalovaný uvedl, že důvodem označení žalobkyně jako zkorumpované je fakt, že dostává finanční prostředky od ministerstev, od Evropské unie, od OLAFu a od státem vlastněné společnosti České dráhy a tudíž nemůže být nezávislá a plní podle toho určité zadání. Obdobným způsobem žalovaný financování žalobkyně kritizoval i v mediálních vyjádřeních, která nejsou předmětem žaloby. Financování žalobkyně ze strany uvedených institucí je předmětem veřejné kritiky i ze strany jiných osob, než žalovaného; ty rovněž z toho důvodu polemizují o její nezávislosti. Žalobkyně je obecně prospěšnou společností, v předmětu činnosti má provádění průzkumů a výzkumů zaměřených na rozsah korupce ve společnosti a jejích dopadů na moderní společnost, realizaci projektů vedoucích k omezování rozsahu korupce ve společnosti, pořádáním konferencí, seminářů a workshopů, poradenství v oblasti aplikace právních předpisů a ekonomiky, spolupráci na tvorbě právních předpisů a systémových změn právního prostředí v České republice, vzdělávací činnost, publikační a vydavatelskou činnost, organizaci protikorupčních kampaní, spolupráci s vládními i nevládními mezinárodními organizacemi a jinými subjekty v oblasti boje proti korupci. Statutárním orgánem – ředitelem žalobkyně jen pan David Ondráčka. Žalobkyně se v rámci své činnosti vyjadřuje k veřejným záležitostem, a to i k otázkám politickým. Kritizuje veřejně žalovaného pro jeho politické působení, účastnila se svým ředitelem politických demonstrací proti žalovanému a vyzývala k jeho odstoupení. Žalobkyně je ze značné části financována z prostředků, které dostává v rámci grantů od ministerstev České republiky, od Evropské komise a od Úřadu pro boj proti podvodům – OLAF. V minulosti rovněž pro společnost České dráhy provozovala za úplaty protikorupční linku, tento fakt byl rovněž předmětem veřejné kritiky ze strany nejen žalovaného. Žalobkyně podala podněty ve věci údajného střetu zájmů žalovaného Evropské komisi a Městskému úřadu Černošice. Žalobkyně má přístup do médií, na kritiku ze strany žalovaného veřejně reagovala, uvedla svou argumentaci, popsala svou činnost, zdroje svého financování a vysvětlila jakým způsobem je zajištěna jeho transparentnost. Výraz korumpovat je v běžném jazyce užíván i jako hodnotící soud k vyjádření kritického názoru v tom smyslu, že může docházet k ovlivnění jednání někoho prostřednictvím jeho financování.

58. Soud se v rámci právního hodnocení věci předně zabýval otázkou pasivní věcné legitimace žalovaného, tedy otázkou, zda je odpovědnost za jednotlivé výroky přičitatelná žalovanému, či České republice.
59. Platí přitom, že státu jsou přičitatelné pouze ty výroky, které byly proneseny osobou ve veřejné funkci k otázkám spojeným s výkonem této funkce.
60. Všechna předmětná vyjádření byla pronesena žalovaným, který vykonává veřejnou funkci, avšak pouze 3 z nich byly proneseny v rámci výkonu funkce předsedy vlády. Jde o 2 výroky v rámci odpovědi na interpelace v poslanecké sněmovně, které jsou uvedeny pod písmeny f) a l) odstavce 1 odůvodnění a o výrok v rámci vyjádření k činnosti ministra kultury a k jeho odvolání, který je uveden pod písmenem g) odstavce 1 odůvodnění.

61. Podle ustanovení čl. 53 odst. 2 Ústavy totiž platí, že interpelovaní členové vlády odpovědí na interpelaci do 30 dnů ode dne jejího podání. Odpověď na interpelaci je tedy zjevně součástí výkonu funkce předsedy vlády.
62. Dále dle čl. 77 a čl. 74 Ústavy platí, že předseda vlády řídí činnost vlády a může navrhnout prezidentovi republiky odvolání člena vlády. Vyjádření předsedy vlády k činnosti konkrétního ministra a k možnosti jeho odvolání je tak bezprostředně souvisí s výkonem jeho ústavní pravomoci.
63. Zmíněná 3 vyjádření tak úzce souvisela s výkonem funkce předsedy vlády a jsou přičitatelná České republice. Žaloba ohledně nich není vůči žalovanému bez dalšího podána po právu.
64. Pokud jde o ostatní výroky, ty jsou přičitatelné žalovanému, neboť nesouvisejí s vlastním výkonem veřejné funkce, nýbrž s otázkou existence střetu zájmů ve smyslu zákona č. 159/2006 Sb. o střetu zájmů. S ohledem na to, že zákon o střetu zájmů stanoví v ust. § 23 odst. 1 odpovědnost fyzické osoby, která vykonává funkci nebo činnost neslučitelnou s výkonem funkce veřejného funkcionáře, za přestupek, jde o otázku osobní deliktní odpovědnost fyzické osoby, která je veřejným funkcionářem ve smyslu ust. § 2 odst. 1, 2 zákona o střetu zájmů. Pokud se tedy žalovaný vyjadřoval ke svému možnému střetu zájmů k tím determinované případné deliktní odpovědnosti, jsou jeho vyjádření přičitatelná jemu a nikoliv České republice.
65. Soud tudíž dále zkoumal, zda výroky přičitatelnými žalovanému došlo k právně významnému zásahu do dobrého jména žalobkyně.
66. Podle ustanovení čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen Listina) každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno.
67. Podle čl. 17 odst. 1 Listiny svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny. Podle čl. 17 odst. 2 Listiny každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat idey a informace bez ohledu na hranice státu. Podle čl. 17 odst. 4 Listiny svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.
68. Podle ust. § 135 odst. 1 občanského zákoníku právnická osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. Podle ust. § 135 odst. 2 občanského zákoníku stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, leda, že se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby.
69. Obecně je třeba uvést, že ve sporech o ochranu dobrého jména dochází ke střetu dvou základních ústavně zaručených práv. Jde zde o střet svobody projevu zaručené čl. 17 Listiny

základních práv a svobod a práva na ochranu dobré pověsti dle čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jež je pak pro případ ochrany dobrého jména právnické osoby konkretizováno v ustanovení § 135 občanského zákoníku.

70. Při střetu dvou základních práv je třeba poměřovat, kterému z nich je třeba v konkrétní věci dát přednost, žádné z nich však nesmí být zcela popřeno.
71. Je však třeba akcentovat, že svobodě projevu je v demokratické společnosti tradičně poskytován velmi vysoký stupeň ochrany, především tehdy, jde-li o projevy týkající se záležitostí veřejného zájmu. Ústavní soud v nálezu ze dne 11. 11. 2005 sp. zn. I. ÚS 453/03, že svoboda projevu představuje jeden z konstitutivních znaků demokratické pluralitní společnosti, v níž je každému dovoleno vyjadřovat se k věcem veřejným a vynášet o nich hodnotící soudy. V nálezu ze dne 23. 6. 2015 sp. zn. II. ÚS 577/13 pak vyjádřil, že respektování svobody projevu vytváří prostor k tomu, aby se v zásadě jakákoli otázka mohla stát předmětem veřejné debaty. V jejím rámci mohou být vzájemně konfrontována tvrzení a názory prezentované jejími účastníky, což umožňuje čelit nejrůznějším výzvám, které s sebou přináší společenský vývoj, a nacházet na ně rozumné odpovědi. Svoboda projevu je rovněž nezbytným předpokladem toho, aby politická rozhodnutí vycházející z vůle většiny nebyla výsledkem toliko svobodného, ale rovněž informovaného rozhodování. Není přitom podstatné, v jaké míře je ten který projev skutečně schopen přispět k uvedeným cílům. Možnost vyjádřit svůj názor, jakkoli s ním lze nesouhlasit nebo mít k němu výhrady, je výrazem práva každého být v této debatě aktivním účastníkem a podílet se tak spolu s ostatními na veřejném životě. Z uvedeného vyplývá, že stát musí být velmi zdrženlivý při omezení svobody projevu ve veřejných záležitostech, pro jejich podмноžinu v podobě záležitostí politických to pak platí ještě silněji. V opačném případě by totiž mohlo hrozit omezení demokratické politické soutěže a v nejkrajnějším případě i umlčování názorových oponentů formálně legální cestou ochrany dobré pověsti.
72. Za účelem vyřešení výše nastíněného střetu uvedených základních práv se v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva (dále také jen „ESLP“), ze které vycházejí i rozhodnutí Ústavního soudu České republiky, vyvinul systém následujících kritérií.
73. První kritérium spočívá v posouzení, zda sporné výroky jsou skutkovými tvrzeními či hodnotícími soudy, v tom je možno odkázat na rozsudek ESLP ve věci Lingens proti Rakousku ze dne 8. 7. 1986, stížnost č. 9815/82, odst. 46. Toto rozlišení je z významné proto, že samy hodnotící soudy na rozdíl od skutkových tvrzení nepodléhají důkazu pravdy. U hodnotových soudů je tak nutno zvažovat pouze, zda existuje dostatečný faktický podklad pro napadené prohlášení a zda je dána jejich přiměřenost ve vztahu ke kritizované skutečnosti (srov. rozsudky ESLP Jerusalemsky proti Rakousku ze dne 27. 2. 2001, č. 26958/95, odst. 43, či Kuliš and Różycki proti Polsku ze dne 6. 10. 2009, č. 27209/03, odst. 38). Je tedy rozdíl mezi použitím tvrdých či ostrých výrazů, které se však opírají o kritizovaný skutkový základ a jsou přiměřené cílům kritiky, resp. kritizovaným skutečností.
74. Druhé kritérium pak spočívá v povaze kritizovaných skutečností. Platí, že pokud jde o kritiku záležitostí veřejného zájmu, poskytuje Ústavní soud i Evropský soud pro lidská práva názorům zaznívajících v takovýchto debatách velmi silnou ochranu. Svoboda projevu představuje "jeden ze základních pilířů demokratické společnosti, jednu ze základních podmínek jejího pokroku a rozvoje každého jednotlivce", přičemž "se vztahuje nejen na 'informace' a 'myšlenky', které jsou přijímány příznivě či jsou považovány za neškodné či

bezvýznamné, ale i na ty, které zraňují, šokují nebo znepokojují" (rozsudek ESLP Handyside proti Spojenému království ze dne 7. 12. 1976, č. 5493/72, odst. 48). V této souvislosti Ústavní soud uvádí, že "základní právo na svobodný projev je třeba považovat za konstitutivní znak demokratické pluralitní společnosti, v níž je každému dovoleno vyjadřovat se k věcem veřejným a vynášet o nich hodnotící soudy. Věcí veřejnou jsou veškeré agendy státních institucí, jakož i činnost osob působících ve veřejném životě, věcí veřejnou je ovšem i umění včetně showbyznysu a dále vše, co na sebe upoutává veřejnou pozornost. Tyto veřejné záležitosti, resp. veřejná činnost jednotlivých osob, mohou být veřejně posuzovány. Při kritice veřejné záležitosti vykonávané veřejně působícími osobami platí z hlediska ústavního presumpce o tom, že jde o kritiku dovolenou. Jde o výraz demokratického principu, o výraz participace občanské společnosti na věcech veřejných" [srov. nález sp. zn. IV. ÚS 23/05 ze dne 17. 7. 2007. Odkázat lze dále i na rozsudek ESLP ve věci Ceylan proti Turecku ze dne 8. 7. 1999 č. 23556/94, z jehož důvodnění se podává, že je zde málo prostoru podle čl. 10 odst. 2 Úmluvy pro omezení politického projevu nebo debaty o záležitostech veřejného zájmu.

75. Třetí kritérium pak spočívá v posouzení míry expresivity hodnotících soudů, tj. zda hodnotící soud nevybočuje z mezí v demokratické společnosti obecně uznávaných pravidel slušnosti. Je však třeba zdůraznit, že ve veřejné či politické debatě jsou i názory nadnesené a přehánějící ústavně chráněnými [srov. nález sp. zn. I. ÚS 367/03 ze dne 15. 3. 2005 (N 57/36 SbNU 605)]. V nálezu sp. zn. I. ÚS 453/03 ze dne 11. 11. 2005 (N 209/39 SbNU 215) pak Ústavní soud shrnul, že "i přehánění a nadsázka, byť by byly i tvrdé, nečiní samy o sobě projev nedovoleným. Ani nepřipadnost názoru kritika z hlediska logiky a podjatost kritika nedovolují samy o sobě učinit závěr, že kritik vybočil z projevu, který lze označit za přiměřený. Pouze v případě, že jde o kritiku věcí či jednání osob veřejných, která zcela postrádá věcný základ a pro kterou nelze nalézt žádné zdůvodnění, je třeba považovat takovou kritiku za nepřiměřenou. Při tom je třeba vždy hodnotit celý projev uskutečňující se ve formě literárního, publicistického či jiného útvaru, nikdy nelze posuzovat toliko jednotlivý vytržený výrok anebo větu" [podobně srov. též nález sp. zn. IV. ÚS 23/05 ze dne 17. 7. 2007 (N 111/46 SbNU 41)].
76. Čtvrté kritérium souvisí s postavením subjektu, který je kritikou dotčen. Obecně platí, že limity přijatelné kritiky jsou širší u veřejně činných subjektů, než u soukromých osob. Jak konstantně judikuje ESLP i Ústavní soud ČR, tyto subjekty se na rozdíl od soukromých osob nevyhnutelně a vědomě podrobují důkladné kontrole každého svého slova a činu ze strany tisku, i ze strany široké veřejnosti, a v důsledku toho musí prokázat i vyšší míru tolerance.
77. Páté kritérium spočívá v postavení toho, kdo je původcem projevu, kterým mělo dojít k zásahu do práva na ochranu dobré pověsti. V tomto kontextu ESLP v rozsudku ve věci CASTELLS proti Španělsku z 23. dubna 1992 uvedl, že i když je svoboda projevu důležitá pro každého, je tomu tak zejména pro voleného zástupce lidu, který reprezentuje své voličstvo a upozorňuje na jejich starosti a zájmy.
78. Šesté kritérium spočívá v tom, v jaké situaci je výrok pronášen. Platí přitom, že mediálním výrokům ohledně otázek veřejného zájmu náleží zvýšená ochrana s ohledem na důležitost svobodné výměny informací, jež je klíčová pro existenci demokratické společnosti a která do značné míry probíhá cestou hromadných sdělovacích prostředků. I v tomto lze odkázat na již dříve zmíněné rozhodnutí ESLP ve věci Lingens proti Rakousku ze dne 8. 7. 1986, stížnost č. 9815/82. Média mají být v soudobé demokratické společnosti svobodnou tribunou pro šíření informací, myšlenek a názorů, ať už pochvalných či kritických, proto, aby byla veřejnost zásobena všemi dostupnými fakty nezbytnými pro vyvolání kvalitní debaty ve věcech

celospolečenského zájmu a následného utváření názoru jednotlivců či k dosažení konsenzu o řízení a obstarávání věcí celospolečenského zájmu.

79. Aplikací těchto obecných východisek do poměrů projednávané věci soud dospěl k následujícím právním závěrům.
80. Pokud jde o rozlišení, zda sporné výroky jsou skutkovými tvrzeními či hodnotícími soudy, soud dovodil, že předmětné výroky žalovaného na adresu žalobkyně jsou hodnotícími soudy, kdy žalovaný výrazem „zkorumpovaný“ kritizoval fakt, že žalobkyně je financována z veřejných zdrojů jednak od institucí na které se obrací se svými podněty a dále od institucí, které by měla v rámci své činnosti kontrolovat. Žalovaný svými výroky vyjadřoval názor na otázku nezávislosti žalobkyně za takového způsobu fungování. Uvedené výroky nelze považovat za skutková tvrzení, když žalovaný v rámci značné části svých výroků uvedl, co je jejich základem. Tím je fakt financování žalobkyně z prostředků státních institucí České republiky a státem vlastněné společnosti České dráhy, které má žalobkyně kontrolovat, a z prostředků Evropské unie, k jejímž institucím se obrací se svými podněty. Všechny výroky pak byly proneseny v relativně krátkém časovém období ve shodném společensko-mediálním kontextu, když v té době byla v médiích intenzivně probírána otázka možného střetu zájmů žalovaného a jeho odpovědnosti za něj. Žalobou dotčené výroky je navíc třeba posuzovat v kontextu dalších prokázaných vyjádření žalovaného na adresu žalobkyně, které nebyly předmětem žaloby, avšak mají obdobný obsah s uvedením jejich shodného základu. Nadto byl v řízení proveden důkaz 3 veřejně publikovanými texty, ve kterých byl výraz „korumpovat“ jejich autory užit jako hodnotící soud v analogickém kontextu, jako jej užil žalovaný; je tak patrné, že předmětný výraz je i jako hodnotící soud z jazykového hlediska obecně srozumitelný. V neposlední řadě jde také o výroky, kterými žalovaný odpovídal na dotazy novinářů, a bylo na nich, aby výroky zasadili do kontextu, popřípadě se žalovaného dotázali, co je důvodem jeho výroků, což se v některých případech i stalo.
81. Žalovaným tvrzený základ jeho hodnotících soudů je pak prokázán, když žalobkyně významnou část prostředků na své fungování čerpá od ministerstev České republiky, od Evropské komise a od Úřadu pro boj proti podvodům – OLAF, současně vykonávala v minulosti za úplatu činnost pro společnost České dráhy vlastněnou státem. K Evropské komisi se pak obrátila s podnětem ve věci možného střetu zájmů žalovaného. Přiměřenost hodnotících soudů žalovaného ve vztahu ke kritizované skutečnosti je dána tím že, uvedený způsob financování žalobkyně a její činnost jsou předmětem veřejné kritiky i ze strany jiných subjektů, než žalovaného a rovněž s ohledem na to, že bylo prokázáno, že výraz se shodným kořenem se v mediálním diskurzu užívá i právě takovým způsobem, jakým jej užil žalovaný. Výsledek hodnocení prvního kritéria tak hovoří ve prospěch svobody projevu žalovaného.
82. Pokud jde o kritérium povahy kritizovaných skutečností, otázka financování žalobkyně z veřejných prostředků a otázka její nezávislosti jsou záležitostmi veřejného zájmu, to platí tím spíše, když žalobkyně se z povahy své činnosti vyjadřuje k veřejným věcem, mezi které nepochybně patří sledování korupce ve společnosti, upozorňování na ní a realizace projektů vedoucích k omezování rozsahu korupce ve společnosti a jejich dopadů na společnost. Nadto bylo prokázáno, že žalobkyně se vyjadřuje i k otázkám čistě politickým, když se svými zástupci účastní politických demonstrací, kde vyzývá mimo jiné k demisi žalovaného. Záležitost veřejného zájmu pak, jak již bylo uvedeno, připouští silnou míru kritiky, kterou lze zásahem státu v demokratické společnosti omezit jen naprosto výjimečně. Výsledek hodnocení i tohoto kritéria tak mluví ve prospěch svobody projevu žalovaného.

83. Pokud jde o posouzení, zda předmětné výroky nevybočují z mezí v demokratické společnosti obecně uznávaných pravidel slušnosti, soud dospěl k negativnímu závěru, jež hovoří pro primát svobody projevu žalovaného. Předně je třeba říci, že výraz „zkorumpovaný“ není vulgární a jak vyplynulo nejen z dokazování, ale je i obecně známo, je v běžné řeči užíván i k označení činnosti, jež nemá povahu trestného činu. V řízení byl proveden důkaz hned 3 veřejně publikovanými texty, ve kterých byl tento výraz užit obdobným způsobem, jakým jej užil žalovaný ve vztahu k žalobkyni, tedy k vyjádření kritického názoru, že může docházet k ovlivnění jednání někoho prostřednictvím jeho financování. Jde o výraz expresivní, zjevně nadsazený a přehnaný, přihlédneme-li však k tomu, že byl užit ke kritice záležitosti veřejného zájmu, je ještě přípustný. Otázku, zda je toto hodnocení „správné“, či chceme-li případné z hlediska logiky, pak soudu v demokratické společnosti nepřísluší zkoumat. V demokratické společnosti neexistují správné a nesprávné názory, měřítkem přiměřenosti kritického soudu, tak je otázka, zda je dán jeho věcný základ, což je v dané věci naplněno v podobě financování žalobkyně z veřejných prostředků od institucí, které by měla z povahy své činnosti kontrolovat a na které se obrací se svými podněty. Důvodem této zdrženlivosti soudu při hodnocení výroků užitých ke kritice záležitosti veřejného zájmu je právě již výše zmíněné zajištění názorové plurality a vyloučení byť jen hypotetické možnosti zneužití právní ochrany dobrého jména k umlčování názorových oponentů.
84. Pokud jde o postavení žalobkyně, ta je veřejně činným subjektem, je financována z nezanedbatelné části z veřejných zdrojů a rovněž se, jak už bylo uvedeno, vyjadřuje i k politickým otázkám. Z toho důvodu jsou limity přijatelné kritiky podstatně širší, než u soukromých osob a je od ní očekávána i vyšší míra tolerance. V neposlední řadě má žalobkyně přístup do médií, který, jak bylo prokázáno, i využila, a na výroky žalovaného veřejně reagovala s uvedením svého podrobného stanoviska včetně popisu svého financování a své činnosti. Každý tak má možnost udělat si vlastní názor na žalovaným hodnocenou problematiku veřejného zájmu.
85. Výsledek hodnocení tohoto kritéria tudíž hovoří rovněž ve prospěch svobody projevu; navíc díky faktu, že žalovaná má přístup do médií, který umožňuje na kritiku žalovaného reagovat, je zachováno i jádro práva na ochranu dobré pověsti a nedochází tudíž k jeho nepřípustnému popření.
86. Pokud je o poslední dvě kritéria postavení žalovaného a okolností pronesení výroků, i tato hovoří ve prospěch svobody projevu, když výroky žalovaného coby aktivního politika a zvoleného reprezentanta občanů k otázkám veřejného zájmu přísluší vyšší míra ochrany, neboť jeho úlohou je být mluvčím svých voličů, reprezentovat jejich zájmy a přitahovat pozornost k otázkám veřejného zájmu; to vyžaduje vysokou míru svobody projevu. Současně těmto výroky přísluší vyšší míra ochrany i z důvodu požadavku na zachování svobody médií, když jak už bylo uvedeno, média mají hrát roli svobodné tribuny, která slouží k vyjádření i takových názorů na záležitosti veřejného zájmu, které jsou kontroverzní a nejsou přijímány příznivě.
87. S ohledem na uvedené soud uzavřel, že předmětnými výroky, které jsou přičitatelné žalovanému, nedošlo k právně významnému zásahu do dobré pověsti žalobkyně, když žalovaný tyto pronesl v rámci výkonu svobody projevu, jíž je v této věci třeba dát přednost, a to při současném zachování jádra práva žalobkyně na ochranu dobrého jména skrze její mediální reakci na výroky žalovaného s popisem její činnosti a vysvětlení jejího financování včetně popisu jakým způsobem je zajištěna jeho transparentnost.

88. Soud tudíž žalobu ohledně obou uplatněných nároků bez dalšího zamítnul jako danou nikoliv po právu, neboť když není právně významného zásahu do dobrého jména žalobkyně, není jejího nároku na morální satisfakci v podobě omluvy ani nároku záporního směřujícího k zákazu užívání výrazu „zkorumpovaný“ ve vztahu k žalobkyni.
89. Žalovanému, který byl v řízení plně úspěšný soud přiznal dle § 142 odst. 1 o.s.ř. plnou náhradu nákladů řízení ve výši 22 204 Kč, jež jsou představovány odměnou zástupce žalovaného za 6 úkonů právní služby po 2 500 Kč (příprava a převzetí zastoupení, vyjádření k žalobě, účast u 2 jednání, která trvala přes 2 hodiny) a za jeden úkon právní služby s poloviční sazbou odměny (účast u jednání, kdy byl pouze vyhlášen rozsudek), dále náhradou hotových výdajů za uvedených celkem 7 úkonů právní služby po 300 Kč a náhradou za DPH v sazbě 21% z odměny a náhrady zástupce, jež po zaokrouhlení činí 3 854 Kč.
90. Dle § 148 odst. 1 o.s.ř. bylo žalobkyni, která nebyla v řízení úspěšná, uloženo, aby státu nahradila náklady řízení vzniklé v souvislosti se zajištěním důkazů v podobě audiovizuálních záznamů, které činily celkem 840 Kč.

Poučení:

Proti rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Nesplní-li povinná dobrovolně co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Praha 21. února 2020

Mgr. Vladimír Sommer, v. r.
samosoudce